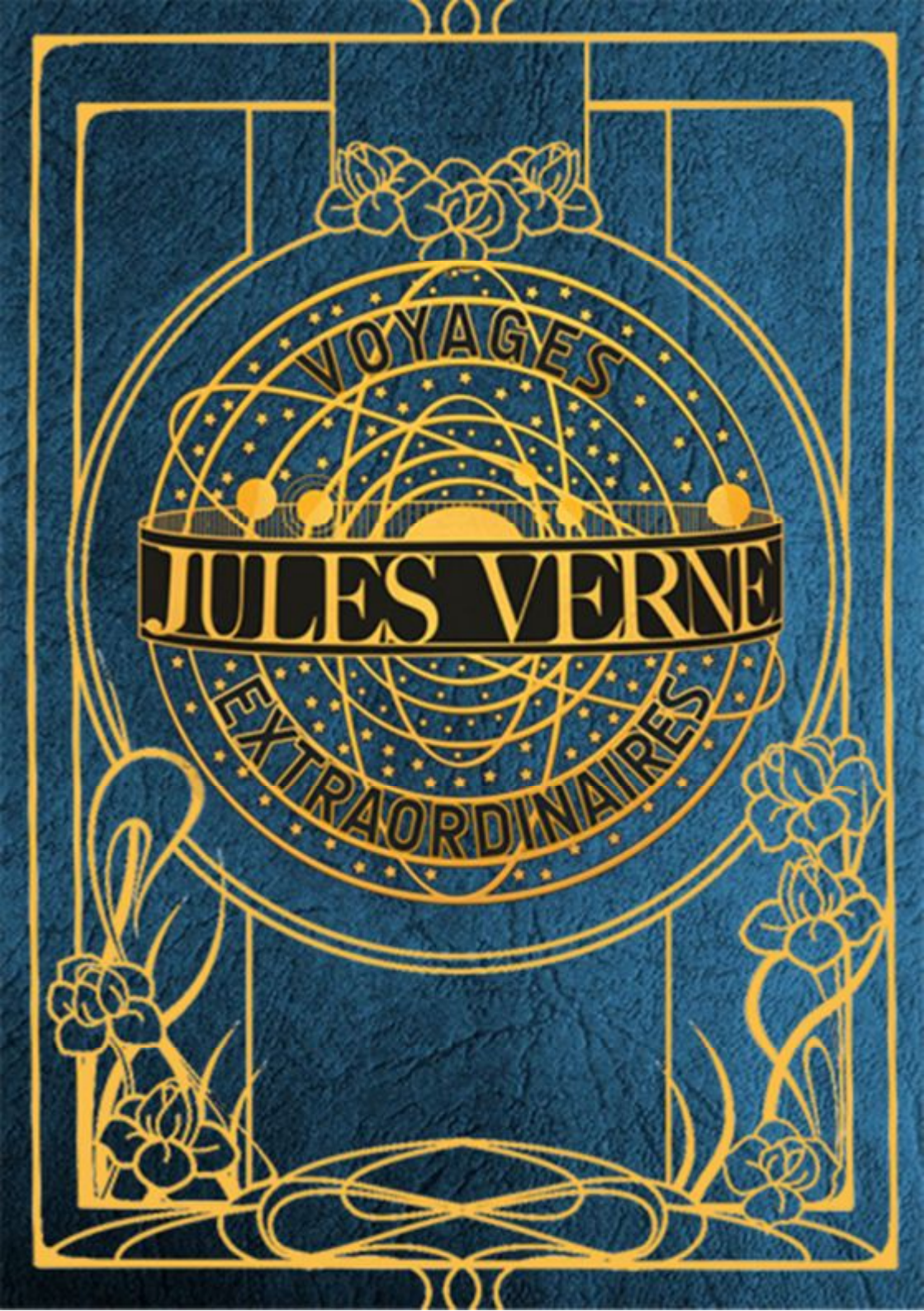
VOYAGES
JULES VERNE
EXTRAORDINAIRES

Jules Verne

Jules Verne

68

Unsprezece zile de asediu

Jules Verne et Charles Wallut – Onze jours de siège,
Michel Lévy Frères, libraires-éditeurs, Rue Vivienne 9bis,
Paris, 1861

Jules Verne şi Charles Wallut – Unsprezece zile de asediu

Traducere din limba franceză: © *Fizikant, 2023*

Ediția electronică ver. 1.0 © *Fizikant*

Cuprins

Unsprezece zile de asediu

Comedie în 3 acte în proză

PERSONAJE

ROQUEFEUILLE, notar

ROBERT MAUBRAY, 30 ani

MAXIME DUVERNET, prietenul său, medic

BAPTISTE, slujitor

LAURENCE, soţia lui Maubray, 22 ani

LÉONIE DE VANVRES, prietena sa, 24 ani

THÉRÈSE, cameristă

Acţiunea are loc în zilele noastre, la Paris

ACTUL I

Un salon în casa lui Robert: în fund, uși în stânga și în dreapta; în mijloc, un șemineu; o pendulă; vaze cu flori; lumânări aprinse; în stânga, o ușă, un gheridon; în mijlocul camerei, o masă, o sonerie; un scaun de fiecare parte; în dreapta, o ușă, o canapea.

Scena I

Baptiste, singur

În timp ce se ridică cortina, Baptiste intră din partea stângă și ascultă la ușă.

Se aud de aici! (Coboară pe scenă). Pe legea mea! Mi se pare că atunci când stăpânii se ceartă la masă, servitorii ar fi înțelept să plece. (Se aude soneria. El ridică din umeri și merge să se așeze pe canapea.) E adevărat, asta perturbă serviciul; nu se știe dacă domnul sau doamna vorbesc serios sau glumesc (se aude din nou soneria) și nu mai știm ce atitudine să adoptăm, dacă să zâmbim sau să fim serioși.

Scena II

Baptiste, Robert, apoi Laurence

Robert, intrând

Ah! aşa vii când eşti chemat?

Baptiste

Domnule, este că...

Robert

Este bine... Adu-mi haina și pălăria. (Laurence intră și îi face semn lui Baptiste să plece, acesta face o plecăciune și iese)

Scena III

Robert, Laurence

Laurence

Deci, ești hotărât să mergi la acea petrecere cu băieții, Robert? (Se duce spre dreapta)

Robert

Iarăși! Ah, deci începem din nou! Nu era stabilit?

Laurence

Speram, dimpotrivă, că observațiile mele...

Robert

Dar observațiile tale sunt copilărești, draga mea; nu vreau, luându-le în serios, să fim ridicoli şi unul şi celălalt!

Laurence

Ridicoli! ... pentru că ai făcut un mic sacrificiu pentru mine?

Robert

Ei, Doamne! cere-mi lucruri rezonabile!... Dar, te rog, hai să ne gândim puțin la asta!... Să mă împiedici să ies în seara asta, să merg la această întâlnire... O astfel de fantezie! Un capriciu atât de pueril!

Laurence

Au fost vremuri în care nici nu te-ai fi gândit să discuți asta.

Robert

Ah! asta-i vina mea, desigur! Am făcut, încă din primele zile, o asemenea sacrificare a autorității mele, astfel încât, din concesie în concesie, am ajuns acum la tiranie pentru tine și umilință pentru mine!

Laurence

Oh!

Robert, cu asprime

Da! umilinţă! Într-adevăr, dacă te-aș lăsa să faci asta, nu aș mai fi un bărbat, ci un copil condus la margine... Nu aș putea să intru sau să ies, aş fi la bunul tău plac! Și nu mi-aș mai vedea prietenii buni seara decât pe ascuns, strecurându-mă pe lângă ziduri, ca un om care va săvârși o crimă!

Laurence

Oh, nu este o crimă!

Robert

Ești prea bună!

Laurence

Dar e o greșeală!

Robert

Ei bine, draga mea Laurence, înțeleptul păcătuiește de șapte ori pe zi; deci, sunt în limitele înțelepciunii, deoarece din această dimineață n-am făcut decât două greșeli!

Laurence

Ești modest! Care sunt acestea?

Robert

Prima este că ți-am vorbit despre această petrecere plănuită, în loc să inventez vreun pretext; a doua este că am discutat cu tine despre dreptul meu de a merge acolo!... Deci, îmi permit să fac a treia greșeală, care va fi să mă duc la această petrecere când va veni vremea.

Laurence

Mă faci să înțeleg într-un mod cam crud că ești stăpânul absolut al acțiunilor tale.

Robert

Hai să recunoaștem, Laurence, nu-i serios, nu-i așa? Această ceartă rea a durat prea mult! Dă-mi mâna ta mică și să nu mai vorbim despre asta! Sunt foarte impulsiv, mă enervez ... am greșit ... dar fii și tu rezonabilă ... și nu te îmbufna ca un copil! Ai suficientă încredere în mine pentru ca aceste idei de

independență să nu te deranjeze; îți acord aceleași drepturi, pentru că am aceeași încredere. Și din toate acestea, gândindune bine, rezultă că am fost la fel de nebuni și de stângaci cu toții (se apropie să o sărute).

Laurence, ridicându-se

Vorbeşte pentru tine!

Robert, puțin ofensat

Bine! Cum doreşti! Baptiste! ... (Baptiste intră cu obiectele și iese.)

Laurence

Credeam că această mică petrecere începe la nouă și acum e de-abia...

Robert

Este ora la care soții fug din cușca în care sunt ținuți!

Laurence

Prea mult spirit!

Robert

Spiritul libertății, asta-i tot! Mi-ar fi plăcut să rămân în compania ta dacă ai fi fost mai amabilă; dar prefer să plec decât să continui conversația pe acest ton; așadar, plec, merg la cercul meu, pentru că prietenul meu Maxime Duvernet m-a invitat acolo; prietenul meu Maxime m-a invitat acolo, pentru că trebuie să-l prezint celuilalt prieten al meu, Horace. Nu știu

când mă voi întoarce, pentru că nu știu la ce oră se va termina această orgie romană; și acum, draga mea Laurence, după ce i-am răspuns judecătorului meu, “deoarece”-urile mele au onoarea de a face o reverenţă pentru “de ce”-urile tale! (Iese prin spate.)

Scena IV

Laurence

Nu... se îndepărtează!... (Ascultând.) A plecat!... Este prima dată când nu se întoarce ca să mă sărute și să-mi ceară iertare. Poate că am fost prea severă? Dacă l-aș striga?... Este prea departe... Și, în fine, el e cel care greşeşte, nu eu! Să mă lase singură!... o seară întreagă! Oh! dacă mi-ar fi spus asta acum doar un an! Și totuși, ar fi trebuit să-mi dau seama că al treilea an de căsătorie va fi greu de trecut, primele două au fost atât de dulci... asta nu putea să dureze! (Auzind ușa deschizându-se.) Ce-i asta? Nu sunt acasă pentru nimeni!

Scena V

Laurence, Roquefeuille

Roquefeuille

Nici măcar pentru vechiul tău prieten Roquefeuille?

Laurence

Ah! cu excepția lui! (Îi întinde mâna)

Roquefeuille

Mulțumesc pentru favoare! Dar permite alesului să protesteze în numele celor respinși: o femeie frumoasă nu are dreptul să fugă astfel de lume și să se sustragă admirației tuturor. Iată pentru mine! (Îi întinde mâna) Și iată pentru ceilalți! (O sărută de mai multe ori)

Laurence, retrăgându-și mâna

Ei bine, ei bine! Încă?

Roquefeuille, continuând

Cu siguranţă! O mulțime!

Léonie

Ești galant astă-seară, dragul meu notar!

Roquefeuille

Ah! iată un cuvânt care mă face să îngheț! Nu mă numi notar, dacă apreciezi puțin galanteria mea. Arăt eu ca un notar? Maxime trebuia să mă ia de aici, unde este?

Laurence

Nu e aici.

Roquefeuille

Și Robert?

Laurence

Nici el nu e.

Roquefeuille

Oh! oh! cum spui asta!

Laurence

Ah! dragul meu Roquefeuille, încearcă să mă distragi și să fii vesel pentru noi doi, căci sunt foarte tristă.

Roquefeuille

Este posibil? Spune-mi asta imediat! ... Ce ai?

Laurence

Nu am nimic ... nici măcar... pe soțul meu!

Roquefeuille

Robert Diavolul?

Laurence

Iată că glumeşti!

Roquefeuille

Ah! ah! cazul este grav. Îmi spui: Fii vesel, fără să mă întrebi dacă e ora mea! Fac toate eforturile și nu ești mulțumită. Deci, e ceva?

Laurence

Da.

Roquefeuille

Ei bine, confesează-te! Cunosc cel puţin o ureche care ar fi încântată să audă aceste păcate graţioase ale unei femei! Ţi-o împrumut pe a mea. Recunoaşte că soțul tău a plecat după o mică discuție.

Laurence

Da.

Roquefeuille

Mă gândeam eu. Și această discuție a pornit din faptul că nu ai înțeles niciodată rolul respectiv al soților. Uite, priveşte la prima căruţă care trece. Un bărbat este aşezat și un cal este înhămat.

Laurence

Ăsta e locul lor!

Roquefeuille

De acord! Dar de ce? Calul este mai puternic și, dacă ar vrea, ar putea duce căruța și bărbatul și ar conduce el. Dar bărbatul, care știe asta, nu îl irită pe cal; îl mângâie, îl atinge cu vocea, cu mâna și, datorită acestei înțelegeri reciproce, căruţa merge fără accidente. Ei bine! Doamnă dragă, ai strâns prea mult frâul, iar soțul tău s-a cabrat.

Laurence

Mă tem de asta!

Roquefeuille

Eram sigur! Robert nu a plecat ... El a evadat ... El are zăbala în dinți!

Laurence

Crezi asta?

Roquefeuille

Este evident! Ah! Câtă dreptate a avut un mare moralist când a spus: „Căsătoria este o luptă până la capăt, înaintea căreia soții cer binecuvântarea cerului!”

Laurence

Mulțumesc, dragul meu notar!

Roquefeuille

Iarăşi! Niciun notar, sau nu mai râd! Și nu-mi aduce aminte de o profesie pe care o detest!

Laurence

O deteşti!

Roquefeuille

O detest! Notarul serios, oficial, convins, zelos, cel care redactează, face acte și acumulează dosare oribile în cutiile de din urâtul său birou, acela este o calamitate publică! Îl denunț urii concetățenilor săi, cărora le pune expertiza sa la dispoziție pentru toate dezastrele vieții: ipoteci, testament și căsătorii!...

Notarul bun, adevărat, perfect, sunt eu! Eu nu mă iau în serios niciodată!... Niciodată!... Dacă un client mă consultă pentru achiziționarea unei proprietăți, îi dovedesc prin A plus B că pământul este o investiție mediocră, unde va recolta mai puțin grâu decât procese, iar clientul îşi câştigă banii... Dacă altcineva mă cheamă să-i redactez testamentul, îi demonstrez că e pe cale să facă fapte nerecunoscătoare şi ia calea vindecării... Tot profitul! În fine, dacă o a treia persoană îmi cere să întocmesc un contract de căsătorie, îl duc la vecinul meu, avocatul specializat în divorţuri, şi de acolo la Café Anglais, unde îi arăt bucuriile celibatului prin aburi de şampanie! Şi totuşi se căsătoreşte...Dar, în sfârşit, se căsătoreşte!...

Laurence

Trebuie că aveți o clientelă frumoasă!

Roquefeuille

Cea mai frumoasă clientelă din Paris. Omul onest își croieşte întotdeauna drumul.

Laurence

Ai reuși să mă converteşti... și dacă contractul meu ar trebui să fie refăcut...

Roquefeuille

Ai arunca pana în foc?

Laurence

Aș semna cu ambele mâini! Îl iubesc atât de mult pe bietul meu Robert!

Roquefeuille

Și el te iubește, firește!

Laurence

Fără îndoială, dar nu ca odinioară.

Roquefeuille

Are dreptate să varieze: „Plictiseala s-a născut într-o zi din uniformitate!“

Laurence

Ce departe este Parisul de Mauritius, unde ne-am cunoscut, unde ne-am iubit!

Roquefeuille

Trei mii de leghe, dacă îl consulți pe Malte-Brun!

Laurence

O imensitate, dacă îi consult inima!

Roquefeuille

Așa e legea! Îmi vorbeşti de Mauritius! Uită-le la Paul și Virginie. Dacă Virginie s-ar fi căsătorit cu Paul, unde ar fi fost Virginie în seara asta?... În fața șemineului!... iar Paul, la cerc!

Laurence

Dacă ar fi doar cercul! Dar, după cerc, Robert și prietenul lui Maxime trebuie să termine noaptea într-o întâlnire cu băieții!

Roquefeuille

Ei bine, cu atât mai bine!

Laurence

Cu atât mai bine... pentru cine?

Roquefeuille

Pentru tine! Soțul tău devine din nou băiat, iar tu devii din nou domnișoară. La întoarcerea sa, vă veți reînnoi amândoi căsătoria.

Laurence

Dragul meu Roquefeuille, nu ţin să mă recăsătoresc atât de des.

Roquefeuille

Asta este cea mai bună soluție atunci când comiți greșeala de a te căsători pentru prima dată.

Laurence, râzând

Uite, eşti insuportabil!

Roquefeuille

Hai, uite un zâmbet!

Laurence

Ah, dacă mi-ai da mijlocul de a-l împiedica pe Robert să meargă la petrecere!

Roquefeuille

Obține un mandat de arestare!

Laurence

Aș vrea ceva mai puțin violent!

Roquefeuille

Să căutăm!

Scena VI

Aceiași, Baptiste

Baptiste

Doamnă... cer scuze doamnei... știe doamna dacă domnul se va întoarce curând?

Laurence

Nu știu... De ce această întrebare?

Baptiste

Pentru că... este un bilet foarte urgent pentru domnul.

Laurence

Ei bine?

Baptiste

A fost adus dimineața asta; dar, nu știu cum s-a întâmplat asta...

Roquefeuille

L-ai uitat în buzunar?

Baptiste

Da, domnule.

Roquefeuille

Ce rasă!... Toți la fel!

Laurence

Dă-mi biletul acela. (Baptiste iese. Către Roquefeuille) Acestă grabă de a pleca... Dacă ar fi o întâlnire?... Un bilet...

Roquefeuille

Hai, calm! Calm! Calm!

Laurence

Ah! Nu am puterea... Ţine, uită-te tu.

Roquefeuille

Un bilet!...

Laurence, entuziasmată

Un bilet?

Roquefeuille

De gardă!

Laurence, cu bucurie

De gardă?

Roquefeuille

Și pentru această noapte, încă... Doamnă, nu e un toboșar, este norocul cu boneta de polițist care a adus acest bilet.

Laurence

Ce vrei să spui?

Roquefeuille

Permite-mi să dau ordine în numele tău. (Sună) Baptiste! (Baptiste apare) Vei duce acest bilet domnului, la cercul său, și i-l vei da personal.

Baptiste

Domnul mă va primi foarte rău.

Roquefeuille

Ah! Asta e treaba ta?

Laurence

Du-te! (Baptiste face câțiva pași)

Baptiste, întorcându-se

Ah! Doctorul Duvernet întreabă dacă domnul Roquefeuille este aici.

Laurence

Domnul Maxime?... Lasă-l să intre! (Baptiste iese)

Laurence

Dar, dragul meu, care e planul tău?

Roquefeuille

Nu ai înțeles, soțul tău este în stare de recidivă; pentru el este vorba de închisoare. Prin urmare, nu poate să nu se supună, și, pe legea mea, dacă nu-și petrece seara într-o discuție cu soția sa, cel puțin nu o va petrece nici la cercul său, nici într-o petrecere de băieți.

Laurence

Ah! Adevărat!... Va fi foarte prost-dispus!... Ei bine, cu atât mai bine, să se înfurie!

Roquefeuille

Iată o femeie de o cruzime exemplară! Și se așteaptă să mă căsătoresc? ... Oh, nu!

Scena VII

Roquefeuille, Maxime

Maxime

Vin de la tine!

Roquefeuille

Mă așteptam să te găsesc aici.

Maxime

Mă grăbeam să-ți anunț fericirea mea! Ea vine, prietene.

Roquefeuille

Ea vine! Ah bah! Cine ea?

Maxime

Păi Léonie!... Prietena doamnei Maubray!

Roquefeuille

Doamna de Vanvres! Ea! Léonie! Un pronume! Un nume de botez! Dar, ce maniere sunt ăstea?

Maxime

Eh! ce cuvânt mai frumos decât acesta! Ea! Spune totul! Rezumă totul! Ea! adică frumusețe, grație, spirit... femeia iubită, adorată, venerată. Ea, singura, unică, divină, idealul, perfecțiunea! Ea, ea în sfârșit!...

Roquefeuille

Și el... creierul ars!... el... evaporat! El, nebunul, tocilarul, nebunul, el, el, în sfârșit!

Maxime

Da, da, ironizează-mă!... Sunt fericit, îți permit! Sunt tânăr, sunt bogat, nu sunt cocoșat, nici șchiop, nici strâmb! Sunt medic, respectat, iubit, și am doar o pasiune în lume: călătoriile! Părea că ea mă împiedică să iubesc, și mai ales să mă căsătoresc: cum puteam spera ca o femeie să-și unească soarta cu aceea a unui om atât de neliniștit, atât de fugitiv, atât de nomad?... Ei bine, nu! norocul, sau mai bine zis, cerul m-a făcut să întâlnesc, în doamna de Vanvres, o văduvă mai pasionată decât mine de deplasările continue, o călătoare nebună, înfierbântată, diabolică!... Și, prietene, am speranța să obțin mâna acestei femei, să o posed și să fac turul lumii cu ea!

Roquefeuille

Este încântător!

Maxime

Ea vine! Pot publica anunțurile, să întocmesc contractul, să cumpăr mănuși și să comand coșul!

Roquefeuille

Și cum știi?...

Maxime

Ah! printr-o scrisoare scrisă doamnei Maubray, care mi-a trimis-o de dimineață ... și uite-o aici!...

Roquefeuille

Acoperită cu timbre de toate culorile și forme, murdară, îngălbenită de praf din toate cancelariile! În locul tău, aș trece-o prin oțet; ar trebui luată doar cu penseta!

Maxime

Citește, citește, suflet rece și banal!

Roquefeuille

E datată?

Maxime

De luna trecută. S-a pierdut pe drum, venind de la Sevilla.

Roquefeuille

Ah bah! Sevilla! Credeam că există doar în romane. (Cântând)

Cunoașteți în Barcelona...

(Revenind) Nu! ... Și această scrisoare?

Maxime

Ah! doar două rânduri; dar două rânduri care, fără a spune numele meu, dezvăluie cea mai tandră pasiune, cea mai adevărată iubire!

Roquefeuille

Să vedem. (Citind). "Părăsind Sevilla, mă voi duce imediat la Paris, trecând prin Napoli și Elveția."

Maxime

Ah!

Roquefeuille

Ah! asta este cea mai tandră pasiune și cea mai adevărată iubire? O foaie de parcurs!

Maxime

Ce? Nu găsești asta adorabil? Să se întoarcă la Paris... ea... pentru mine! și să vină direct, încă!...

Roquefeuille

Cu un mic ocol...

Maxime

Pentru a ajunge mai repede! pentru a mă vedea mai devreme!

Roquefeuille

Ah! Voi amândoi sunteți doi nebuni frumoși.

Maxime

Nu, două comete; simplu, două comete: eu, cea din 1828; ea, cea din 1832. Descriem orbite uriașe în întreaga lume, dar uneori orbitele noastre se intersectează și...

Roquefeuille

Ah! bine, nu, nu!... devii prea delicat!

Scena VIII

Aceiași, Robert

Robert

E ghinion! Înțelege cineva ce mi se întâmplă?... Bună dimineața, Maxime! În momentul în care trebuie să plec... Bună dimineața, Roquefeuille!

Maxime

Ce ai?

Roquefeuille, în sinea sa

Bănuiesc!

Robert

Ce am?... Am primit un bilet la cerc!

Maxime

Un bilet de dragoste?

Roquefeuille

O factură ce trebuie plătită?

Robert

O scrisoare de gardă!

Roquefeuille

Ah! Drace!

Robert

Și cel mai rău este că mi-am epuizat indulgența consiliilor de disciplină! Acum e imposibil să merg la petrecere!

Roquefeuille

Haideți!

Maxime

Oh! eu renunţ cu plăcere!

Robert

Nu că mi-ar păsa mai mult decât trebuie; pentru că perspectiva unei nopți petrecute cot la cot cu pantofarul și croitorul meu nu este deloc plăcută.

Roquefeuille

Este chiar dur, un pat de campanie!

Robert

Să-i ia dracul! Nu voi merge!

Roquefeuille

Și închisoarea?

Robert

Adevărat, închisoarea! Ah! dacă l-aș prinde pe toboșarul acela!

Roquefeuille

Ai bate toba?

Robert

Și ceea ce este şi mai enervant, aproape că m-am certat cu soția mea pentru această petrecere blestemată la care nu mai pot merge!

Maxime

Cum! deja ai ajuns la discuții cu doamna Maubray?

Roquefeuille

Dacă ajunge acolo, bineînțeles! Ce vrei să faci? Te căsătorești, asta este! Copii mari care nu s-ar arunca în apă fără să ştie să înoate și care se aruncă cu capul înainte în abisul căsătoriei! Studiezi zece ani pentru a fi inginer de poduri și șosele, medic sau pianist și vrei să ghicești, fără a învăța, această artă mult mai dificilă... să fii fericit în căsnicie!... fericit în căsnicie!

Maxime

Mereu același ton!

Roquefeuille

Dar, ignoranți! Sunteți niște măgari încărcați!... știți că un fiziolog german a publicat o carte doar despre îndatoririle conjugale și că are doisprezece volume?

Maxime

Un adevărat dicționar!

Roquefeuille

Da, un dicționar de la la A, de la iubire! până la Z, de la zero! Acolo e totul despre căsătorie!

Robert

Hai să vedem, sunt căsătorit, nu-i așa? Deci, nu calitatea de soț mă îngrijorează astă seară, ci calitatea de cetățean.

Maxime

Așteaptă, o să fac o reflecție!

Robert

Care?

Maxime

Ah, deci ești din garda națională, nu-i așa?

Robert

Asta e ceea ce numești tu o reflecție?

Maxime

Te-ai naturalizat francez, de la căsătorie încoace?

Robert

De ce ar trebui? Unde vrei să ajungi?

Maxime

La următorul lucru: doar francezii beneficiază de onoarea de a face parte din această instituție: dar Robert nu este francez; prin urmare, nu este în garda națională.

Robert

Mi-ar face plăcere să-mi demonstrezi această paradox, de exemplu; am fost crescut în Mauritius, este adevărat, dar m-am născut în Paris, în faubourg-ul Saint-Germain; tatăl și mama mea erau francezi.

Roquefeuille

Într-adevăr! Cauza mi se pare judecată. Ești francez, dragul meu, du-te să-ți faci garda!

Maxime

O clipă!

Roquefeuille

Esculap cere cuvântul.

Maxime

Ceea ce a spus Robert este perfect adevărat; dar ceea ce nu spune este că, dacă s-a născut în Paris, faubourg Saint-Germain, dacă avea o mamă franceză, avea un tată perfect englez, un englez pus-sânge.

Robert

De acord! Dar tatăl meu s-a naturalizat francez.

Roquefeuille

O clipă! Acest lucru devine serios. A fost înainte sau după naștere când tatăl tău s-a naturalizat?

Maxime

A fost după.

Robert

Este posibil; la un an sau doi, poate! Cred că-mi aduc aminte că a fost în anul care a precedat plecarea noastră în Mauritius.

Roquefeuille

Atunci, dragul meu, nu merge să-ți faci garda, nu ești francez.

Robert

Ce glumă! Sunt parizian?

Roquefeuille

Ești parizian, pentru că te-ai născut în Paris, este evident; dar ești englez, pentru că tatăl tău era englez la momentul nașterii tale. Eşti un englez- parizian sau un perizian-englez, cum vrei, mi-e egal!

Maxime

Vezi, consulţi legea şi legea îţi răspunde!

Robert

Totuşi...

Roquefeuille

Ah, te înţeleg! Ţi se pare ciudat că un băieţel de doi ani să aibă o personalitate atât de bine definită; dar tatăl care are dreptul să-i dea bătaie cu biciul, n-are dreptul să-i dea naţionalitatea... Iată!

Robert

Uite, uite! Asta mi se pare ciudat!... Sunt englez... iată-mă englez!

Roquefeuille

Perfectly well, sir!

Robert

Asta nu mă schimbă.

Maxime

Ne arăţi?

Roquefeuille

Să vă arăt? Ai absolut aceeași față; doar că nu vei mai putea vota în Franța, nu vei mai putea fi jurat sau în garda națională.

Maxime, apăsat

Nici gardă națională!

Robert

Nu mai sunt în gardă națională! Nu mai stau la post! Traiască John Bull! Un ura pentru John Bull!

Roquefeuille

Nu-l cunosc pe John Bull al tău.

Robert

Nu-i nimic... Urrra! Urrra! (Toți trei strigă)

Maxime

Stop! Stop!

Roquefeuille

Ah! soţule, mergi! Dacă nu ești francez, meriți cu siguranță să fii!

Robert

Soția mea! Uite, de fapt, acum că sunt englez... ea este englezoaică?

Roquefeuille

Şşşt!

Scena IX

Aceiași, Laurence

Maxime

Ah! Doamnă, avem o chestie interesantă să vă spunem.

Robert

Ei bine, nu vrei...și serata mea?

Maxime

Fii liniștit, mă voi opri la timp

Laurence

Și eu am o veste mare să vă spun.

Robert

Mă îndoiesc că a ta valorează mai mult decât a noastră.

Laurence

O să judeci singur.

Roquefeuille

Ghici ce este soțul tău?

Laurence

Este? ..

Robert, în șoaptă către Laurence

Cel mai pocăit dintre oameni.

Laurence

Cel mai sigur de iertarea sa.

Maxime

Dar nu, dar nu!

Laurence

Dar da!

Maxime

Vreau să spun că Robert s-a înșelat cu privire la naționalitatea sa, el este englez. Te-ai căsătorit un englez!

Laurence

Ah! Un englez! Ce nebunie!

Maxime

Ce crezi despre vestea mea?

Laurence

Și tu, despre a mea: Léonie e în Franța!

Maxime

Ar putea fi adevărat?

Laurence

Mai mult decât atât! Ea este aici și... (Léonie apare) iată-o!

Scena X

Aceiași, Léonie

Maxime și Robert

Doamna de Vanvres!

Roquefeuille

Chiar ea, cum spune prietenul Maxime.

Léonie

Eu însumi. (Catre Robert) Dragul meu Maubray!... dragul meu Roquefeuille!...

Roquefeuille

Ah! De exemplu, iată o surpriză plăcută!

Robert

Bine ați venit, doamnă.

Léonie

Am ajuns chiar acum de la Geneva și, după cum vedeți, prima mea vizită este la cea mai bună prietenă a mea.

Laurence, sărutând-o

Și cei mai buni prieteni ai tăi îți mulțumesc!

Maxime

Niciun cuvânt pentru mine, doamnă?

Léonie

Domnul Maxime, călătorul meu neînfricat!

Maxime

Nu vă așteptați să mă revedeți?

Léonie

Dar nu, vă asigur; și chiar...

Maxime

Ce! Acele cuvinte pe care ați avut amabilitatea să le pronunțați odată!... acea promisiune de căsătorie?...

Léonie

Să mă căsătoresc când sunt liberă, independentă? Oh, nu, nu!...

Roquefeuille, lui Maxime

Ce mi-ai spus, tu, despre călătoria ta în jurul lumii?

Maxime

Dar am crezut...

Roquefeuille

O văduvă! Pisică... pisică opărită!

Léonie

Cum adică! Ţi-a povestit... Ah! Ah! Ah!... Imaginați-vă că prima dată când norocul ne-a adus împreună a fost la Lisabona. Ne-am recunoscut ca fiind compatrioţi și, departe de Franța, un compatriot este puțin patria și apoi, la primele cuvinte schimbate, ne-am găsit brusc într-o zonă cunoscută; am discutat despre tine, despre soțul tău, despre notar, despre Roquefeuille, zic... A doua zi...

Robert

A doua zi...

Léonie

Ne strângem mâinile ca vechi prieteni, apoi vaporul îl duce pe domnul Duvernet la Rotterdam, iar eu plec către Alger.

Roquefeuille

Și asta-i tot? Un roman care se oprește la primul capitol!

Maxime

Dar nu, asta nu e tot!... Un an mai târziu, ne întâlnim din nou pe Vezuviu!

Roquefeuille

Drace!

Maxime

De data asta, îi exprim doamnei toată intensitatea sentimentelor pe care prezența ei le-a stârnit în mine. Îi vorbesc despre dragoste, pasiune, foc și flăcări... Ea îmi răspunde...

Roquefeuille

Vulcan!

Maxime

Și a doua zi, o nouă plecare, o nouă despărţire!...

Léonie

Da, dar în loc să ia mâna pe care i-o întind ca unui prieten, nu are îndrăzneala să mi-o ceară?

Laurence

Și îi răspunzi?...

Maxime

Oh! ceva nemaiauzit, ciudat, incredibil!

Doamna îmi răspunde că nu are timp; dar dacă ne vom întâlni întâmplător timp de unsprezece zile la Paris, îmi va da dreptul să străbat lumea cu ea.

Toți

Unsprezece zile!

Maxime

Ați spus-o?

Léonie

Sigur că da!... Nu știi că e nevoie de unsprezece zile pentru a te căsători?

Roquefeuille

Adevărul e că dacă bărbații ar fi înțelepți, ar fi nevoie de unsprezece ani!

Maxime

Ei bine, suntem aici, la Paris, și...

Léonie

Da, dar plec mâine.

Maxime

Mâine! (Baptiste aduce o tavă cu ceai, o așază pe masă și iese)

Laurence, către sine

Vom vedea.

Léonie

Locul meu este rezervat la Le Havre, pe *Panama*, încărcat pentru Mauritius.

Toți

Mauritius!

Maxime

Și credeți că vă voi lăsa să plecați? Nu, doamnă, dacă aș otrăvi, ca medic, secundul și căpitanul navei *Panama*, nu va pleca!

Léonie

Violență!

Roquefeuille

Da, doamnă; este hotărât să impună embargo pentru toate navele care ar dori să părăsească Franța înainte de unsprezece zile! Ca ducele de Buckingham!

Maxime

Și voi pleca cu dumneavoastră! De voie sau nevoie!

Roquefeuille

Şi-a intrat în rol! Un rol absurd, dar este în el!

Léonie

Ca să nu vă răspund, aș accepta o ceașcă de ceai.

Laurence

Iată, draga mea Léonie

Maxime

Pentru că, în cele din urmă, promisiunile dumneavoastră... Vreţi zahăr?

Léonie

Mulțumesc!

Robert

Se va căsători!

Roquefeuille

Nu se va căsători!

Maxime

Promisiunile dumneavoastră?

Léonie

Da, dați-mi lapte.

Robert, râzând

Se va căsători!

Roquefeuille

Nu se va căsători!

Léonie

Ah, în timp ce mă gândeam, dragul meu Maubray, am să vă cer o favoare, o scrisoare de recomandare! Probabil că-l cunoașteți pe consulul francez din Mauritius?

Robert

Perfect! Domnul de La Salle.

Léonie

Așa este!

Robert

Dacă îl cunosc! El ne-a căsătorit.

Roquefeuille, înghițind în sec

Ce?

Robert

Ei bine, ce este?

Maxime

O răutate întoarsă.

Roquefeuille

Consulul Franței v-a căsătorit?

Robert

Da. Ce ți-e cu asta?

Roquefeuille

Mie? Oh, nimic! Mai puțin decât nimic!

Léonie

Ce are?

Laurence

Nu poate auzi de căsătorie fără să înghită în sec.

Léonie

Și acum, permiteți un pic de odihnă unei călătoare care nu a închis un ochi toată noaptea?

Laurence

Dar nu este târziu! E unsprezece!

Robert

Unsprezece!... și onoarea care mă cheamă sub drapel! Hai să-mi pun uniforma și să veghez la salvarea imperiului.

Maxime

Îmi permiteți, doamnă, să vă ofer brațul până la trăsura dumneavoastră?

Léonie

Atât timp cât este doar brațul, accept. (Către Laurence) La revedere! (O sărută)

Laurence

La revedere! Pe mâine, nu-i așa?

Léonie

Pe mâine... Ei, dar Roquefeuille a devenit mut. Aveți grijă! Ceva este în neregulă.

Roquefeuille, preocupat

Eu, eu...

Léonie

Nu vă cerem să vă dezvăluiţi secretele. Adio! (Îi întinde mâna. Roquefeuille, cu o față distrasă, îi dă ceașca și își dă seama de confuzie. Îşi cere o grămadă de scuze; Léonie râzând, se apropie de Maxime)

Maxime, șoptind lui Robert

În mod evident, nu merg la Horace. (Iese cu Léonie)

Robert

Bună seara, Roquefeuille! (Vorbind cu soția sa) Scumpa mea Laurence, cât o să mă plictisesc departe de tine!... (O sărută;

Laurence îl conduce aproape de ușă. Roquefeuille, care făcuse câțiva pași, profită de momentul în care Laurence îl însoțește pe Robert, care se întoarce la el, pentru a reveni și a-și pune bastonul pe canapea și iese apoi mergând pe vârfuri)

Scena XI

Léonie, singură

Dacă soțul meu se va plictisi la postul de gardă, cel puțin vom avea simpatie unul pentru celălalt

Scena XII

Laurence, Roquefeuille

Roquefeuille

Dar ce-am făcut cu bastonul meu?

Laurence

Iată-l!

Roquefeuille

Știu asta!

Laurence

Cum?

Roquefeuille

Taci! (Ascultă) Nu-ți poți imagina serviciile pe care acest baston mi le-a făcut deja în circumstanțe similare.

Laurence

Ah, explică-mi...

Roquefeuille

Da, o să-ți explic cel mai ciudat, incredibil și neînțeles fapt... cel mai...

Laurence

Repede, la fapte! Domnul de Sévigné!...

Roquefeuille

Mai întâi trebuie să mă asigur că nu mă înșel. Deci, permite-mi câteva întrebări. Suntem singuri?

Laurence

Absolut singuri! Vorbește repede... Începi să mă sperii!

Roquefeuille

Știi ce ți-a spus domnul Duvernet despre naționalitatea soțului tău?... despre Robert, vreau să spun?

Laurence

De ce te corectezi? Robert și soțul meu sunt aceeași persoană!

Roquefeuille

Un notar... (permiteți-mi să redevin notar pentru un moment) este obligat la cea mai mare rigurozitate în alegerea termenilor săi. Deci, repet, ai certificatul de naștere al lui Robert aici?

Laurence

Ar trebui să fie în biroul din camera lui.

Roquefeuille

Atunci, te rog să mi-l aduci.

Laurence

Dar, încă o dată...

Roquefeuille

Fă te rog ceea ce îți cer, draga mea; voi răspunde apoi la toate întrebările tale... Ah! Te rog să-mi aduci certificatul de căsătorie. (Laurence iese) Pe cinstea mea! Ar fi foarte amuzant. Dar este imposibil; chiar dacă Robert este un ignorant, consulul trebuie să cunoască legea.

Laurence, întorcându-se cu un teanc de hârtii

Iată ce am găsit.

Roquefeuille

Mulțumesc! (Răsfoind) Certificatul de naștere și certificatul de naturalizare. Maxime a spus adevărul! Robert avea doi ani când tatăl său s-a naturalizat francez. Deci, Robert este englez. Certificatul de căsătorie! A fost încheiat de consulul francez din Mauritius... Dar cum de consulul nu a cerut prezentarea

certificatului de naștere? Ah, iată-l! Robert se declară francez, iar certificatul de naștere fiind în Franţa, e înlocuit de un act de notorietate... (către sine) Înţeleg acum !

Laurence

Ei bine! Voi afla soluția enigmei?

Roquefeuille

Soluția!... Îmi promiți că nu vei striga?

Laurence

Dar nu, Dumnezeule!..

Roquefeuille

Și că nu vei leșina?

Laurence

Ah! Mă impacientezi... Vorbeşte repede, vreau să știu!

Roquefeuille

Ei bine, domnișoară...

Laurence

Domnișoară!

Roquefeuille

Nu eşti căsătorită.

Laurence

Nu sunt căsătorită!

Roquefeuille

Deoarece căsătoria ta este complet nulă. Articolul 170.

Laurence

Nulă!

Roquefeuille îi astupă gura

Taci! Ai promis să nu strigi!

Laurence, clătinându-se

Ah! Doamne!

Roquefeuille

Ai promis să nu leșini!

Laurence

Nu este posibil! Te joci cu mine! Este o glumă nedemnă!

Roquefeuille

Nu glumesc niciodată după miezul nopții.

Laurence

Dar nu-mi spune asta! Sunt o nebună că am crezut în tine pentru o singură clipă... Ai în mâini chiar probele căsătoriei mele.

Roquefeuille

Tocmai pentru că am aceste dovezi în mână îți repet: ”Nu ești căsătorită”.

Laurence

Ah! Odată!...

Roquefeuille

Ofițerul public era incompetent. Este ca și cum te-ai fi căsătorit în fața unui paznic de câmp!

Laurence, pierzându-și capul

Dar asta e oribil!... Dar nu este vina mea!... Dar este groaznic!... Dar cum s-a putut întâmpla asta?

Roquefeuille

Eh! Doamne! Foarte simplu! Robert s-a crezut francez și nu era!

Laurence

Oh, Doamne, Doamne! Dar ce mă fac acum?... Dar nu sunt soția lui Robert, sunt doar...

Roquefeuille

Hai, curaj, calmează-te, vom găsi o soluție! Ai noroc că ai toată noaptea să te gândești.

Laurence

Da, ai dreptate, voi... (Se aude vocea lui Robert)

Roquefeuille

Ce?

Laurence, speriată

Vocea lui Robert!

Roquefeuille

Deja!... Revino-ţi şi primeşte-l!

Laurence

Oh, nu.

Roquefeuille

Cum?

Laurence

Să vorbesc acum cu el! Dar pot să o fac?

Roquefeuille

Dar totuşi...

Laurence

Nu, nu vreau să-l văd! Nu mai sunt eu însămi! Nu aş şti ce să-i spun! Ar ghici totul!... Oh, dar nu, nu vreau să-l văd!

Roquefeuille

Dar un soţ...

Laurence

Dar mai e el soţul meu acum? Şi, gândeşte-te... Ah ! Ba nu! (Fuge prin dreapta)

Roquefeuille, aiurit

Ah ! E drept!

Scena XIII

Roquefeuille, Robert.

Robert, afară

Bine, bine! poți să mergi să te culci... (intrând) Uite, tu încă ești aici?

Roquefeuille

Ei, bine! Da... Mi-am căutat bastonul o jumătate de oră... Unde naiba mi-am pus bastonul?

Robert

Dar, iată-l aici!

Roquefeuille

Uite, într-adevăr, iată-l!... Mulțumesc! Noapte bună!

Robert

Ascultă!

Roquefeuille

Ah, da, am timp destul!

Robert

Două cuvinte!

Roquefeuille

Ta, ta, o întâlnire. Sunt aşteptat, o întâlnire de dragoste!

Robert

Dar...

Roquefeuille

Și, înțelegi, țineam la bastonul meu; o întâlnire de dragoste, nu știi niciodată ce s-ar putea întâmpla; țineam la bastonul meu. (Roquefeuille ia pălăria de pe șemineu.)

Robert

E pălăria mea!

Roquefeuille

Ah! (O pune înapoi și își ia pălăria)

Robert

Și bastonul tău?

Roquefeuille

Știu unde este, asta mi-a ajuns. Noapte bună, și ție!... Mulțumesc!... Uf! (Fuge)

Scena XIV

Robert, singur

Este nebun? Nu mai mult decât mine, totuși! Ce absurzi suntem! Îi spun o minciună soției mele, o înșel pentru o oră de libertate, și de-abia ajung la Horace că deja plictiseala mă apucă de gât şi mă sufocă. Aceste seri de bărbați sunt cu adevărat stupide și nu înțeleg cum am putut... Dar pocăința a urmat imediat după greșeală, și vin să mărturisesc totul. Laurence trebuie să fie în camera ei, și eu... (Se duce să deschidă ușa; este închisă; bate, nu primește răspuns; surprins) Ah! închisă!

Actul al doilea

Același decor

Scena I

Laurence, Roquefeuille

Laurence

Așadar, chiar dacă aș fi avut copii, căsătoria ar fi fost nulă?

Roquefeuille

Fără îndoială, prezența lor nu ar fi schimbat nimic; doar legea, care este severă fără a fi injustă, le-ar fi recunoscut drepturile de copii legitimi

Laurence

Dar căsătoria este cea care face copiii legitimi!

Roquefeuille, râzând

Da, mai des decât soțul!

Laurence

Și nu a fost căsătorie?

Roquefeuille

Iartă-mă; a fost, dar nu mai este căsătorie.

Laurence

Este adevărat, mi-ai explicat... buna credință! Știi, dragul meu Roquefeuille, că dacă nu mi-ai fi spus nimic acum opt zile, aș fi fost încă căsătorită?...

Roquefeuille

Da, în mintea ta; dar în realitate, nu! Și ai fi preferat ca Robert să facă descoperirea asta oribilă înaintea ta?

Laurence

Oh, nu!

Roquefeuille

Și că la prima discuție mai aprinsă?...

Laurence, exclamând

Oh!

Roquefeuille

Ei, Doamne! Trebuie să prevedem tot și să ne temem de tot în viața asta! Iar dacă suntem preveniți la timp, înarmați de război, cu avantajul enorm al ofensivei, depinde numai de noi să evităm pericolul chiar înainte de a fi bănuit!

Laurence

Este adevărat! Ești un adevărat prieten, dragul meu Roquefeuille! Nu ai nevoie de alte documente decât cele pe care ţi le-am dat?

Roquefeuille

Nu!

Laurence

Anunțurile de logodnă?..

Roquefeuille

Sunt făcute.

Laurence

Nu aveți alte recomandări...?

Roquefeuille

Ați eliminat ziarele?

Laurence

Da, dar fără să știu prea bine de ce.

Roquefeuille

Am motivele mele; presa este atât de indiscretă. L-ai văzut ieri pe bărbatul de la primărie?

Laurence

Nu!

Roquefeuille

Ah! Deci, nimeni nu bănuiește nimic?

Laurence

Ba da, am considerat că ar trebui să-i scriu totul lui Léonie.

Roquefeuille

Cu atât mai rău!

Laurence

Sunt sigură de discreția sa.

Roquefeuille

Aș fi și mai sigur dacă ea nu ar ști nimic.

Laurence

Era inevitabil, prietene! (Stânjenită) Aveam motive, motive pe care nu ți le pot explica.

Roquefeuille

Este diferit!

Laurence

Ş ş ş t! Ea e!

Scena II

Aceiași, Léonie

Léonie

Ah, draga mea Laurence, biata mea prietenă!

Laurence

Ah, biata mea Léonie!

Léonie

Cum? Ieri am plecat de la o femeie căsătorită, iar acum găsesc o tânără!

Roquefeuille

O văduvă, doamnă!... o deplorabilă văduvă!

Léonie

Nu este o farsă a acestui notar oribil? Este capabil de orice.

Laurence

Din păcate nu!

Léonie

Și asta durează de opt zile?

Laurence

Opt zile!

Léonie

Și soțul tău nu știe nimic?

Laurence

Nimic.

Léonie

De ce nu i-ai spus totul?

Roquefeuille

Am sfătuit-o să facă asta... dar...

Laurence

Nu am îndrăznit.

Léonie

De ce?

Laurence

În seara în care Roquefeuille mi-a dezvăluit secretul fatal, Robert trebuia să petreacă noaptea afară. Așadar, am crezut că voi avea câteva ore pentru a reflecta asupra poziției mele stranii și a noilor datorii pe care le impune, când am auzit vocea soțului meu; atunci, prima și singura mea idee a fost să fug în camera mea și să mă baricadez acolo.

Léonie

Ah!

Roquefeuille, în gând

Și să spunem că Robert nu a spart ușa!... Neîndemânatic! Violența față de soția lui ar fi fost delicioasă!

Laurence

Doamne! După ce a bătut de câteva ori, văzând că nu răspund, a decis să se retragă. Eu, în schimb, nu am închis ochii toată noaptea; cele mai nebunești idei se roteau în capul meu și la

venirea zilei tot nu puteam vedea clar în acest haos. M-am trezit fără a ști ce să fac, încredințându-mi aproape soarta hazardului sau inspirației de moment. L-am întâlnit pe Robert și deja secretul era pe buzele mele, când atitudinea lui rece și severă m-a oprit. Era supărat pe mine pentru greșelile mele din ziua precedentă? Îmi reproșa că ușa mea era închisă când s-a întors? Nu știu; dar găsindu-l atât de rece, atât de sever... am rămas tremurând, inima mi s-a strâns ... am văzut numai pericole dacă vorbeam! Mi-am păstrat secretul și, de atunci, fiecare zi îmi crește incertitudinea și îmi scade curajul!

Léonie

Dar ce îți este teamă?

Laurence

Ce știu eu? Îl cunoști pe soțul meu; nu este mai bun sau mai rău decât alții, chiar dacă are niște idei puțin creole despre lucrurile din lumea asta... Dar spuneți majorității soților, după trei ani de căsătorie: Sunteți liberi!

Roquefeuille

Ah! Ce cursă! Ce scapă-cine-poate!

Léonie

Domnul exagerează. Mulți s-ar întoarce la primărie.

Roquefeuille

Da... cu alte femei!

Laurence, către Léonie

Vezi cât este de liniștitor? Și poate că are dreptate, draga mea. Robert mă iubește, cred asta... este un om de onoare, sunt sigură de asta; dar, după trei ani, căsătoria nu este ca un copac care şi-a dat toate florile, toate fructele... și pe care îl vedem căzând fără regrete? De ce să risc toată fericirea mea pentru o singură vorbă?

Léonie

Dar această tăcere nu poate dura veşnic. Care va fi sfârșitul acestei comedii?

Roquefeuille

Sfârșitul tuturor comediilor, o căsătorie!

Laurence

Iată ce mi-a sfătuit Roquefeuille... Să-mi păstrez secretul timp de unsprezece zile.

Léonie

Unsprezece zile!... Timpul necesar...

Roquefeuille

Pentru a face anunțurile, da... și, în acel timp, să pot face demersurile, să furnizez documentele, să afișez anunţurile, etc. Primarul din arondismentul nostru este prietenul meu, ceea ce simplifică mult lucrurile.

Léonie

Și în a unsprezecea zi?...

Roquefeuille

În a unsprezecea zi, să-l conduc pe Robert la primărie, sub un pretext oarecare, tot fără să-i spun nimic, și acolo... brusc, să-i spun adevărul.

Léonie

Așa, deodată?

Roquefeuille

Bum!

Léonie

Ce avantaj?

Roquefeuille

Imens! Să nu-i dai timp să gândească.

Léonie

Dar asta este...

Roquefeuille

Este o capcană, o știu bine; dar nu există altă cale! Pentru că, dacă îi dai unsprezece zile de gândire... Oh!

Léonie

Acest notar este un monstru!

Roquefeuille

Da, dar ce notar e monstrul ăsta!

Laurence

În fine, totul este convenit astfel, și regret doar un singur lucru, că nu am o mamă sau o soră la care să mă retrag în acest timp, sub primul pretext ivit.

Léonie

De ce? Nu ţi-e bine aici?

Roquefeuille

Da!... Acest scrupul de tânără mi se pare un pic tardiv!

Laurence

Nu te privește, dragul meu Roquefeuille, sunt secrete de femeie pe care urechile tale nu le pot auzi... și dacă ai fi atât de amabil...

Roquefeuille

Foarte bine! Servitorul tău, Roquefeuille!

Laurence

Oh, prietene!

Roquefeuille

Bine! Bine! Intru la Robert.

Laurence

Mulțumesc!

Roquefeuille

Puteți vorbi fără teamă. Știți, nu-mi uit bastonul. (Iese)

Scena III

Laurence, Léonie, apoi Baptiste

Léonie

Ei bine, ce voiai să spui?

Laurence

Vezi în ce situaţie ciudată mă aflu: de când am aflat de nulitatea căsătoriei mele, nu mai sunt de bună credință și nu mai am dreptul să mă consider căsătorită...

Léonie

Ei bine?

Laurence

În timp ce soțul meu, căruia ignoranța îi asigură buna credință, se crede mereu..

Léonie

Cum, împingi seriozitatea până la...

Laurence

Dar în fine, gândește-te, nu sunt căsătorită!... Şi nu știu ce ar face o altă femeie în locul meu; în ceea ce mă priveşte, riscând să par ridicolă, îți mărturisesc că un scrupul... ciudat, poate... o delicatețe exagerată, e posibil... dar în fine...Nu!...nu!...nu!..

Léonie

Și ce spune soțul tău?

Laurence

Nu spune nimic.

Léonie

Deci e supărat cu adevărat?

Laurence

Am crezut din prima zi, ți-am spus-o; dar, în aceeași seară, proasta lui dispoziţie dispăruse, și încă atât de bine, încât situația mea a devenit foarte dificilă...

Léonie

Cum! De opt zile... te retragi în fiecare seară în fortăreaţa ta?

Laurence

Da.

Léonie

Și domnul Maubray în tabăra lui?

Laurence

Da

Léonie

Și, după starea de asediu, toată comunicarea este întreruptă între cele două locuri?

Laurence

Da.

Léonie

Ah! dar, ah! Da, aceasta este o situație delicată!

Laurence

Cu atât mai delicată cu cât, în timpul zilei, sunt la fel de dulce, la fel de plăcută, la fel de amabilă pe cât pot!

Léonie

Ieși din fortăreaţa ta?

Laurence

Și seara...

Léonie

Te întorci în liniile tale?

Laurence

Ai spus-o.

Léonie

Și asediatorul?

Laurence, lăsând ochii în jos

Ah!... uneori are o dispoziție foarte proastă!

Léonie

Ei bine, are dreptul să fie așa!

Laurence

Dar tocmai asta mă face să-mi fie frică; și tocmai de aceea am nevoie de ajutorul tău!

Léonie

Spune! (Baptiste intră, ținând ziare în mână)

Laurence

Ce vrei?

Baptiste

Sunt ziarele pe care le duc domnului.

Laurence

Pune-le acolo!

Baptiste

Dar, doamna, domnul are obiceiul...

Laurence

E bine, ți-am zis; pune-le acolo! (Baptiste iese)

Léonie

Ce intenționezi să faci cu aceste ziare?

Laurence

Roquefeuille mi-a recomandat să le elimin cu cel mai mare grijă.

Léonie

Și de ce?

Laurence

Nu știu.

Léonie

Ah! Anunţurile de căsătorie, fără îndoială... (la un ziar; Laurence duce celelalte ziare într-un dulăpior aflat la dreapta)

Laurence

Ai dreptate.

Léonie

Să vedem! (Citind) Premier Paris. — Fapte diverse. Nu asta. Ah! Publicații de căsătorie: "Între domnul Lenormand, strada Coquillière nr. 5, și domnișoara Danjou, aceeași casă, domnul de Valois, strada Royale, și domnișoara Laurent, aceeași casă."

Laurence

De ce mereu: aceeași casă?

Léonie

Niciodată nu s-a putut afla... Ah! Iată!

Laurence

Continuă.

Léonie

”Domnul Robert Maubray, strada Londra nr. 8, și domnișoara Laurence de Croix.” (Léonie îi dă ziarul)

Laurence, citind

Aceeași casă!

Léonie

Înțelegi acum?

Laurence

Ah! da... Ai grijă! Soțul meu! (Ascunde ziarul)

Scena IV

Aceiași, Robert

Robert, către sine

Cu cineva! Mereu!... (Tare) Doamnă!...

Léonie

Dragul meu Maubray!

Robert

Apăreţi rar; aproape că nu vă mai vedem.

Léonie

Sunteţi prea bun să observaţi asta!

Robert

Și tu, draga mea Laurence, acea nevralgie?...

Léonie

O nevralgie?

Laurence, către Robert

Încă suferă mult, prietene.

Robert

Tratează-te. Știi cât de mult îmi pasă de sănătatea ta! (Se pregătește să o sărute)

Laurence, strigând

Oh! Ai grijă!

Robert, iritat

E uimitor cât de mult persistă această nevralgie!... Nu mi-ai văzut ziarele?

Laurence, ascunzându-le în spatele ei

Nu!

Robert

E ciudat; asta mi se întâmplă deja de două sau trei zile!... Doamnă!... (Către sine) Oh ! această nevrelgie !... Trebuie neapărat să ştiu que je sache la ce să mă aştept!

Scena V

Léonie, Laurence

Laurence (Dupa ce s-a asigurat ca Robert a plecat, ia ziarul)

"D-l Robert Maubray, 8, strada Londra, şi d-ra de Croix, aceeaşi adresă." Gata... Ah!... "D-l Maxime Duvernet, strada Louis-le-Grand, 17, şi d-na de Vanvres."

Léonie ii ia ziarul

Ce! Sunt eu acolo! Ah! Domnul Duvernet nu s-a declarat învins! Continuă! Vrea să se căsătorească cu mine în ciuda mea!

Laurence

Te iubeşte, asta e scuza lui.

Léonie

Ei bine, va trebui să-şi ia rămas-bun de la banii săi, pentru că astăzi am primit o scrisoare de la Le Havre care-mi spune că *Panama* pleacă în trei zile.

Laurence

Pleci?

Léonie

Vrei deci să mă căsătoresc cu domnul respectiv?

Laurence

Vreau... Vreau să rămâi!

Léonie

Nu înţelegi că, dacă rămân, ajung pur şi simplu la ziua a unsprezecea, şi eu...

Laurence

Nu înţelegi că, dacă pleci, sunt pierdută?

Léonie

Pierdută!

Laurence

Da, pierdută!... Robert a fost întai uimit, apoi îngrijorat de noua sa poziţie. A trebuit să inventez ceva... Am presupus...

Léonie

Ah! Da, nevralgia!

Laurence

Dar acum...

Léonie

El te crede mai puţin?

Laurence

El nu mai crede deloc.

Léonie

Drama se complică.

Laurence

Şi asediul continuă!... Şi pierd teren în fiecare moment!... Şi trebuie să mai menţin poziţia trei zile, întelegi, trei zile?... Sunt pierdută daca nu vii in ajutorul meu!

Léonie

Cum?

Laurence

Trebuie să renunţi la plecare, să vii să locuieşti în această casă şi să nu mă părăseşti!

Léonie

Oh! Oh! Oh!

Laurence

Eziţi?

Léonie

Dar bineînţeles!... Şi apoi, dacă această comedie se prelungeşte, chiar libertatea mea este compromisă, fără a mai vorbi de

abominabila ranchiună pe care mi-o va purta domnul Maubray.

Laurence

Refuzi?

Léonie

Dar, doamnă! Gândește-te... Ei bine, nu se va spune niciodată în viitor că doamna de Vanvres a refuzat să ofere ajutor prietenei sale cele mai bune! Intru în casă cu arme și bagaje; aprovizionăm locul și totul este salvat, chiar și onoarea!

Laurence

Ah, cât ești de bună! (O sărută)

Léonie

Iată un sărut pe care nu l-am furat.

Scena VI

Laurence, Léonie, Maxime

Baptiste, anunțând

Domnul Duvernet!

Maxime

Doamnă!...

Laurence

Iertați-mă, domnule Maxime, dacă vă părăsesc atât de grăbită!

Maxime

Doamnă!...

Léonie

Avem nişte aranjamente de făcut...

Maxime

Și ea?

Cele două femei

Și vă prezentăm scuzele noastre umile. (Ies)

Scena VII

Maxime, apoi Roquefeuille, Robert

Maxime

Iată o femeie care mă va face să păcătuiesc înainte de căsătorie!

Roquefeuille, intrând

Sunt oameni foarte grăbiți!

Robert, intrând

Ah! Maxime! Ba da! Aș fi trimis după tine! ... Suntem singuri?

Roquefeuille

Da.

Robert

Ei bine, sunt încântat să vă am pe amândoi aici! Am să vă consult!

Maxime

Ca medic?

Roquefeuille

Ca notar?

Maxime

Sau ca prieteni?

Robert

Mai întâi ca prieteni! Ca notar, poate! Dar mai ales ca medic!

Roquefeuille

Este consultaţia lui Panurge?

Robert

Și la aceeași întrebare, căsătoria!

Roquefeuille

Doar că Panurge era mai priceput, el consulta înainte.

Maxime

Te ascultăm, vorbește!

Robert

Mai întâi prietenilor. Imaginați-vă că în această casă există de opt zile un mister pe care am încercat în zadar să-l dezvălui. Soția mea nu mai este aceeași; mă evită și fuge de mine. Nimic nu merge ca de obicei; sunt în permanență veniri și plecări ale unor oameni pe care nu-i cunosc. Ieri, un domn foarte prost îmbrăcat mi-a oferit serviciile administrației sale și, după o lungă conversație în care s-a discutat doar despre primărie, mașină de ceremonie etc., am crezut că este vorba despre înmormântare.

Maxime

Ține!

Roquefeuille

Și nu ai profitat de ocazie?

Robert

Asta nu e tot!... Soția mea se închide ore întregi ca să citească, și știi ce roman am găsit pe biroul ei? Codul Civil... deschis la capitolul căsătoriei... Drepturile reciproce ale soților!

Roquefeuille

Ah! e ciudat!... Au fost coarne?

Robert

Glumă proastă!... În fine, chiar și ziarele mele, pe care nu am mai pus mâna de opt zile.

Roquefeuille

Ciudat! ciudat!

Maxime

Și concluzia ta?...

Robert

Dar a voastră?

Roquefeuille

Nu ai alte indicii?

Robert

Da! sunt altele, dar...

Maxime

Dar..

Robert

E delicat să spun asta!

Maxime

Poți spune orice notarului tău.

Roquefeuille

Și medicului tău.

Robert

Ei bine, fie! Vezi ușa asta?

Maxime

O văd.

Robert

Este ușa camerei soției mele.

Maxime

Ei bine?

Robert

Ei bine, te rog să o deschizi.

Maxime

O! De ce?

Robert

Fă-o totuşi!

Roquefeuille

Deschide-i ușa, pentru numele lui Dumnezeu!

Maxime, mergând la ușa din dreapta

Bine!... Închisă!

Robert

Ei bine, da, închisă! Dar închisă așa cum nu se închide o ușă, mai ales soțului! Iată opt zile de când este așa.

Roquefeuille și Maxime, râzând

Ah bah!

Robert

Vă mărturisesc, dragii mei prieteni, că râsul vostru mă enervează!

Roquefeuille

Ce! nici măcar nu s-a deschis la acea oră discretă când Psyche îşi stinge lampa?

Robert

Nu!

Roquefeuille

Ei bine, ce vrei să facem, dragul meu prieten? Nu putem totuși...

Robert

Desigur! Știu asta! Dar vreau un sfat, un sfat bun!

Maxime

Ce sfat?

Robert

Primul sfat al notarului!

Roquefeuille

Încearcă!

Robert

Are soția mea dreptul să-mi refuze...

Roquefeuille

Supunerea? Nu! Articolul 213.

Robert

Am dreptul să cer...

Roquefeuille

Supunerea? Da!... Articolul 213.

Robert

Bine! Sunt liniștit în privința legalității faptei!

Roquefeuille

O poți da în judecată soția ta pentru...

Robert

Nu, nu, nu! Îmi știu doar drepturile. Este imens!

Roquefeuille

Du-te, totuşi! Te distrezi enorm!

Robert, către Maxime

Înțelegi bine că nu m-am resemnat ușor în această poziție de...

Maxime

De Tantal?

Robert

De Tantal, fie! Și am întrebat-o pe soția mea cauza acestui divorț anticipat...

Maxime

Și ți-a răspuns că era suferindă?

Robert

Că era suferindă... de nervi!

Roquefeuille și Maxime

De nervi.

Robert

De nervi!

Maxime

Ei bine, motivul e bun oricum!

Robert

Motivul e jalnic, dragul meu. Niciodată Laurence nu a avut aparența unei sănătăți mai magnifice. Este proaspătă ca la cincisprezece ani și frumoasă ca iubirile!

Roquefeuille

O vezi prin ochelarii unui burlac!

Maxime

Hai să fim serioși! Îți cunoști vreun viciu? Soția ta e supărată pe tine?

Robert

Dar nu! Și dovada e că, în timpul zilei, este fermecătoare, aproape cochetă cu mine; dar pe măsură ce soarele coboară la orizont...

Maxime

Frumoasele de zi se închid la apusul soarelui! Și asta a început?...

Robert

În ziua însăși a biletului meu de gardă, îți amintești... acea descoperire curioasă despre naționalitatea mea.

Maxime, râzând

Bineînțeles! Acolo e motivul! Nu mai căuta altele! Vrea să rupă toate relațiile cu tine... de când ești englez!

Roquefeuille

Oh! Oh! Oh! În timpul tratatului comercial? E incredibil!

Robert, iritat

Doamne Dumnezeule! Voi glumiți aici!...

Maxime

Serios, m-am pierdut!

Robert

Deci, nu mai am decât o soluție, să mă adresez ție, prietene. Vreau să-mi spui abil și fără ca Laurence să bănuiască, dacă soția mea este bolnavă sau nu.

Maxime

Ce! Fără să bănuiască? Dar, nenorocitule, te-ai gândit că singurul nostru termometru, al medicilor, este pulsul și limba?

Roquefeuille

Și dacă nu se lasă?

Maxime

Dacă nu trebuie să bănuiască?

Robert

Taci, taci, taci, descurcă-te cum vrei; găsește o modalitate abilă, indirectă, pentru a-ți atinge scopul.

Maxime

Dar...

Roquefeuille

Șșșt! Ușa se deschide!

Maxime

E deja plină zi!

Robert

Iat-o pe soția mea; te las cu ea. Vino, Roquefeuille

Maxime

Nu, firește! Mai bine să fii aici!

Roquefeuille, către sine

Și eu la fel!

Scena VIII

Aceiași, Laurence

Laurence

Nu mă învinovăţiţi, domnul Maxime, că v-am lăsat singur pentru un moment?

Maxime

Robert mi-a ținut companie

Roquefeuille, către sine

Atenție! Roquefeuille... să o avertizăm! (Către Laurence, în şoaptă) Ai grijă...

Laurence

Cum spui?

Roquefeuille, tuşind

Eu?... Ah! prieteni, cred că fac gripă.

Maxime

Dar ceea ce nu v-aș ierta, doamnă, este să ne-o fi luat pe doamna de Vanvres, dacă nu aș fi sigur că sunteţi împotriva plecării ei.

Laurence

Exact!

Roquefeuille, în şoaptă

Fii atentă.

Laurence

Ce spui?

Roquefeuille, simulând că crede că l-a întrerupt pe Robert

Tu spuneai?...

Robert

Eu n-am spus nimic.

Roquefeuille, către Laurence

Nu a spus nimic!

Laurence

Ah! Credeam... (Către sine) Ce au?

Robert, în şoaptă către Maxime

Dă-i drumul!

Laurence

Și despre ce vorbeați când v-am întrerupt conversația? E o indiscreție să întreb?

Maxime, către sine

Cum să reuşesc?

Roquefeuille, către sine

Hai să vedem cum iese din asta?

Maxime, tare

Ah! da, doamnă, le povesteam domnilor câteva detalii din călătoriile mele. Spuneam că Europa, care se crede în fruntea civilizației, a fost depășită în unele științe de câteva triburi din Oceania. Divinația, de exemplu.

Laurence

Divinația!

Roquefeuille, către sine

Iată o abordare indirectă.

Laurence

Crezi în această știință?

Maxime

Da, doamnă; dar fac o diferență extremă între știința lui domnului Desbarolles și cea a nativilor din Nuka-Riva.

Robert, în șoaptă

La urma urmei!

Maxime

De exemplu, chiromanţia!

Roquefeuille

Ah, iată-l!

Maxime, continuând

Chiromanţia poate, în cel mai bun caz, să dezvăluie trecutul. Dă-mi mâna, te rog!

Roquefeuille, în șoaptă, către Laurence

Nu-i o da!

Laurence

Mâna mea!

Robert, către sine

În sfârșit!

Roquefeuille, în şoaptă

Nu-i o da!

Laurence, fără să înțeleagă

Dar...

Robert

Dă mâna, draga mea!

Roquefeuille, către sine

Atunci, există doar o soluție. (Către Laurence) Dă-mi cealaltă mână.

Maxime, în șoaptă, către Robert

Ia-ți ceasul și numără un minut.

Robert

Am înțeles!

Maxime

Mână aristocratică, doamnă. Hmm!

Roquefeuille, luând cealaltă mână

Cu adevărat aristocratică! (Robert numără și se uită la Roquefeuille)

Maxime

Ei bine, ce face el?

Roquefeuille

Fac contra-proba.

Laurence

Explicați-mi, vă rog.

Roquefeuille

Vă vom ghici destinul pentru dumneavoastră, frumoasă doamnă!... Lăsați-ne să ne ocupăm de asta!

Robert, în șoaptă, către Maxime

Numără!

Maxime

Ei bine, doamnă, aveți mâna lungă, degetele subțiri... douăzeci...

Roquefeuille

Patruzeci!

Maxime

Și ceea ce numim mâna psihică... patruzeci.

Roquefeuille

Optzeci!

Maxime

Care trebuie să servească minunat concepțiilor unei inteligențe superioare.

Robert, în șoaptă, către Maxime

Gata!

Maxime, în şoaptă

Șaizeci de bătăi de inimă!... Pulsul este excelent!

Roquefeuille

Gata! O sută douăzeci! O febră de cal!

Robert

Cum?

Roquefeuille

O febră de cal!

Robert

Eşti nebun sau ceasul tău nu merge!

Roquefeuille

Ceasul meu nu merge? Ceasul mamei mele!

Robert

La naiba! Hai să vedem limba!

Roquefeuille

Să vedem limba! (Către sine) Of! şi primul pas a fost făcut! (Către Laurence) Oh! N-aţi scăpat încă, doamnă... se pare că nu s-a terminat.

Laurence

Cum?

Maxime

În arta divinației, doamnă, mâna este doar prima pagină a cărții...

Laurence

Care e a doua?

Maxime

Este... Să nu râdeți... este limba!

Roquefeuille, către Laurence

Închide gura!

Robert

Ah! De data asta, nu mă vei convinge!

Maxime

Și de ce nu? Nu este limba expresia adevărată a gândurilor noastre? Toate organele noastre ascultă de voința noastră, limba este singura independentă și, prin urmare, nu poate minți, fizic, desigur! Se spune: o limbă ascuțită, pentru o persoană fină și spirituală; o limbă groasă, pentru un ignorant și un prost.

Roquefeuille

Și o limbă bine atârnată pentru un palavragiu.

Maxime

Da!

Roquefeuille

Da!

Maxime

Și ce e uimitor în faptul că popoarele care ştiu să observe au făcut din limbă oglinda viitorului?

Robert

Mă predau! Mă predau! Și, dacă Laurence vrea să coopereze...

Laurence

Cum, domnule, doriți... să... (Râzând) Ah! Nu e serios?

Roquefeuille

Închide gura! (Ea își strânge din nou buzele)

Robert

Îmi cer scuze, nimic nu e mai serios!

Laurence

Ah! De exemplu! (Râde)

Rocquefeuille, punându-şi ochelarii pe nas

Haideţi, bună doamnă, scoateţi limba la noi!

Laurence, râzând în hohote

Ah! Nu pot!... Ah! ah! ah! (Se prăbușește pe canapea râzând. Maxime și Robert se privesc, în timp ce Roquefeuille scoate limba la ei)

Robert

Ratat!

Maxime, către Roquefeuille

E vina ta!

Roquefeuille

A mea?

Maxime şi Robert

Da, tu ai făcut-o să râdă!

Roquefeuille

Ba voi!

Maxime şi Robert

Ba tu!

Roquefeuille

Ba voi!

Scena IX

Aceiaşi, Léonie

Léonie

Doamne! Ce-i asta?

Laurence, râzând

Ah! Ideea cea mai caraghioasă!

Maxime, rapid

Nu e nimic... (Către sine) Nu-mi lipsea altceva decât să mă fac de râs în ochii ei?

Léonie

Camera mea este pregătită; vrei să porunceşti servitorilor să-mi care bagajele?

Maxime

Servitorii? Ah, doamnă!... nu-i nevoie de altcineva decât mine!

Roquefeuille

Şi eu? (Către sine) Să despărţim câinii!

Léonie

Ah! sunteţi foarte galanţi, amândoi! Ei bine, urmaţi-mă!

Maxime

Până la capătul lumii!

Roquefeuille, în şoaptă, către Laurence

Uf! şi doi! Dar, ai grijă la tipul ăsta, are nişte idei... uşoare... (Fuge)

Scena X

Robert, Laurence

Robert

Soția mea spune că e bolnavă, dar se simte minunat! Vom vedea... Mă eviți, Laurence?

Laurence

Eu?

Robert

Rămâi, te rog... S-ar crede că te sperii.

Laurence

Oh!

Robert

Și trebuie să recunosc că și eu aș fi tentat să cred asta un pic, văzând cu câtă grijă mă eviți.

Laurence

Te evit?

Robert

Nu vei spune, presupun, că doar hazardul face ca un al treilea să apară mereu în toate discuțiile noastre private și să ridice mereu o barieră între noi doi?

Laurence

Ba da, într-adevăr... N-am observat...

Robert

Nu ai putea să îți imaginezi, draga mea Laurence, cât de mult mă bucură faptul că îmi vorbești astfel; pentru că, jur, ajunsesem să pun la îndoială afecțiunea ta!

Laurence

Oh! Ce idee, Robert!

Robert

Ah! Doamnă, draga mea prietenă, știi bine că inima poate obosi, în cele din urmă, să iubească singură, să bată singură și fără ca o altă inimă să-i răspundă și, atunci... vii să te așezi lângă mine?

Laurence, speriată

Mulțumesc! Mulțumesc!

Robert

Din nou? Te îndepărtezi când te chem?

Laurence

Nu mă îndepărtez! (Se retrage)

Robert

Vino, te rog!

Laurence, așezându-se

Trebuie să fie așa!

Robert

Ah! Și acum, draga mea Laurence, că suntem unul lângă celălalt, nu ca niște bătrâni soți, ci ca niște tineri îndrăgostiți, îmi vei spune care este subiectul preocupărilor tale?

Laurence

Te asigur...

Robert

Nu trăim ca niște străini de opt zile?

Laurence, dorind să se ridice

Robert!

Robert

Vezi? În acel moment în care te găsesc prima dată singură, vrei deja să mă părăsești. Nu mă iubești.

Laurence

Nu te iubesc! (Către sine) Ce chin!

Robert

Este o tânără fată? Este soția mea care îmi vorbește?

Laurence, către sine

Oh! Doamne!

Robert

Te-aş înţelege dacă ai fi domnişoara de Croix în loc să fii doamna Maubray, şi dacă dragostea mea...

Laurence

Dar te asigur că nu este nimic, eu...

Robert

Dacă m-ai iubi, ochii tăi s-ar pleca în fața ochilor mei? ... Dacă m-ai iubi, m-ai găsi ridicol și plictisitor? Dacă m-ai iubi, ai respinge brațul care îți îmbrățișează talia? (O ia de talie)

Laurence, extrem de agitată

Robert! Robert!

Robert

Eu te iubesc! (Vrea să o ia în brațe, ea se luptă)

Scena XI

Aceeaşi, Léonie

Léonie, ținând o cutie pentru pălării

Sunt doar eu, dragii mei; nu vă deranjați!

Robert

La naiba cu inoportunii!

Léonie, în şoaptă către Laurence

Se pare că am ajuns la timp!

Robert

Cum se face, draga mea Laurence, că servitorii tăi nu au anunțat-o pe doamna de Vanvres?

Léonie

Cum adică, să fiu anunțată? Nu mai sunt anunțată acum, că sunt de-a casei.

Robert

De-a casei?

Léonie

Da, vedeţi bine, mă mut!

Robert

Ce! Acea cameră despre care spuneaţi?

Léonie

Dar e aici!

Robert

Aici!

Léonie

Nu v-a spus soția dumneavoastră? Vroia să vă facă o surpriză plăcută.

Robert, către sine

Ea își angajează un gardian!

Léonie, în șoaptă către Laurence

Este furios!

Laurence

Te-ai supărat pe mine, prietene, pentru ceea ce am făcut?

Robert

Deloc! Sunt încântat, încântat!

Léonie

Le-am spus domnilor să urce bagajele în camera mea.

Robert

Camera de oaspeți, la capătul celălalt al apartamentului?

Léonie

La aceea vă gândiți? La o leghe de orice ținut locuit. Aș muri de frică în prima noapte. Nu, nu! Camera de lângă cea a soției dumitale. (Se face că iese)

Robert, furios

Spuneți direct camera ei și să nu mai vorbim despre asta! (Către Laurence) În cele din urmă, îți spuneam, draga mea Laurence...

Léonie

Aici, domnul Maxime, aici!

Scena XII

Aceiași, Maxime

Maxime, cu ironie

Iată-mă, doamnă!

Robert, plimbându-se agitat

Altult!... Ah! Vor să mă aducă la imită!

Maxime

Ce are deci?

Léonie

Are draci. Ei bine, și cutiile mele de pălării, și rochiile mele, și domnul Roquefeuille?

Scena XIII

Aceiași, Roquefeuille

Roquefeuille, cu cutii

Iată-le, iată-le, iată-le!

Robert

Încă o dată! Numai el mai lipsea! (Acelaşi joc)

Léonie

Pe aici, domnilor!

Roquefeuille, debarasându-se

Uf! Și vor să mă căsătoresc?

Robert

Hai! S-a terminat!... Nu mai sunt acasă?... E o gară! E un debarcaderl!... Oh! Mi-ar face plăcere să sparg ceva! (Sună)

Laurence, şoptit către Léonie

Cum se va sfârși asta?

Baptiste

Domnul a sunat?

Robert

Ziarul meu “Constitutionnel”!

Baptiste

Dar, domnule...

Robert

Îţi cer ziarul meu! E clar?

Baptiste

Păi...

Robert

Nu se răspunde “păi...” unui om care cere “Constitutionnel”... Dacă ziarul meu nu sosește mâine, vei fi concediat.

Laurence

L-au pierdut, prietene. (Către Baptiste) Du-te și taci! (El iese)

Roquefeuille, către Robert

De opt zile, ziarele sunt atât de banale...

Robert

Câtă răbdare trebuie să ai!

Maxime, râzând

Și toate astea, pentru că nu ţi-ai citit ziarul. Poți să te lauzi că ești un original mândru!

Robert

Ce treabă ai tu cu asta? Da, sunt furios, pentru că ziarele nu dispar așa fără urmă! Sunt opt zile de când n-am văzut nici măcar unul!

Maxime

Dacă asta te îngrijorează, vezi cât de norocos ești! Pot să-ți vin în ajutor.

Roquefeuille

Eh!

Maxime

Am chiar ziarul “Les Débats” de azi în buzunar!

Laurence, către sine

Ah!

Léonie, către sine

Ce neghiob!

Roquefeuille

Chiar avea nevoie de asta!

Robert

Nu că țin foarte mult la asta...

Maxime

Ba da, ba da! Este exact un rând care mă privește și, în calitate de prieten, trebuie să-ți pese.

Roquefeuille, șoptind către Maxime

Dar taci odată!

Léonie, la fel

Dar taci odată!

Maxime

Ce? E ceva rău să spun, doamnă, că numele dumneavoastră apare alături de al meu în anunţurilee din “Les Débats”?

Léonie

Cu siguranță, domnule, mă compromiteți...

Laurence, șoptind către Roquefeuille

O să le vadă și pe ale noastre!

Roquefeuille

La dracu! Cum să ne apărăm?

Robert

Ah! ah! deja ați ajuns aici?... Complimente...

Roquefeuille

Condoleanțe!

Léonie, trecând între Maxime și Robert

Nu citiți! Nu l-am autorizat niciodată pe domnul Duvernet... Nu citiți!

Robert

Ba da! Ba da!

Laurence

Ce să facem?

Léonie, șoptind către Roquefeuille

Alertă! (Robert citește ziarul.)

Roquefeuille, către sine

Fii calm! Fii îndrăzneț! (Către Léonie) Ce căutați, doamnă? O bucată de carton sau de hârtie pentru a desfășura acest scul de lână?

Léonie

Da, exact.

Roquefeuille, cu jumătate de voce

Ziarul?

Léonie

Am înțeles!

Robert

Unde sunt acele anunţuri, nu le găsesc?

Maxime

La pagina a patra!... Ignorantule!

Robert

Este adevărat!

Léonie, luând ziarul

Scuzați-mă! Dragul meu Maubray, asta ne trebuie!

Laurence

Oh!

Roquefeuille, către sine

Bine executat!

Robert, uimit, stăpânindu-se

Dar, doamnă, ce să faceți cu un ziar întreg pentru a desface un scul de lână?

Léonie

Este perfect adevărat!... Vedeți că atunci când greșesc, recunosc! (Rupe ziarul în două și îi dă prima parte) Ia, citiţi-vă avanpremiera pariziană

Roquefeuille, către sine

Bravo! Și vor să mă căsătoresc?... Ah, nu!

Maxime, coborând spre Léonie și luându-i jumătatea de ziar

Dar nu, doamnă! Paragraful pe care vreau să-l citească Robert este în partea a doua a ziarului.

Léonie, şoptind

Doamne, cat de insuportabil ești!

Maxime

Ce spuneți?...

Léonie

Nu spun nimic!

Maxime

Am auzit greșit.

Roquefeuille

Animal!

Maxime

Ce?... (Ţine jumătatea din ziar, îl rupe în două și îi dă Léoniei o parte) Încă mai e destul acolo pentru a desface zece sculuri! (Către Robert) Și dacă vrei să arunci o privire... (Îi dă un sfert din ziar)

Robert, către sine, privind-o pe Léonie

Iată o mică doamnă care mă va face pur și simplu să comit o crimă. (Luând ziarul de la Maxime) Dă-mi!

Laurence

Pierduți!

Roquefeuille

Nu încă! (Varsă sticlă de cerneală pe masă) Ah!

Laurence

Ah!

Maxime

Ce s-a întâmplat?

Robert

Se pare că nu s-a terminat.

Roquefeuille

Ah, Doamne! Doamna tocmai a vărsat călimara și a făcut o pată imensă pe masă. Este Marea Neagră. Cum să o rezolvăm? Repede, doamnă, o cârpă!

Femeile

Ah, Doamne! Se scurge!... Repede!

Roquefeuille ia încet foaia pe care o ține Robert și o dă lui Léonie

Iată, doamnă. Ștergeți! Ștergeți!

Léonie

Să ștergem! (Șterge cu hârtia)

Laurence

Era timpul!

Maxime

Dar, doamnă, pentru numele lui Dumnezeu!...

Léonie

Ocupați-vă de ceea ce vă privește, dragul meu domn.

Maxime

Dar...

Robert, către Léonie

Bine, doamnă, oare vă bateți joc de mine?

Léonie

Credeți asta? Vă asigur că nu se va vedea nimic; dar îmi pare rău...

Roquefeuille

Nu se va vedea deloc.

Robert

Eh, nu e vorba de această masă!

Léonie

Despre ce este vorba atunci? Doar nu despre acea bucată de hârtie, presupun?

Robert

Ba da, doamnă.

Léonie

Adevărat? Este cel pe care-l citeaţi? Ce neatent eşti, Roquefeuille.

Roquefeuille

Deci sunt eu... Dar răul se poate repara. Cum puteam să ghicesc că se dă o aşa importanță unei biete bucăți de ziar? Unde a dispărut acum?

Maxime, ridicându-l

Iată-l, dar într-o stare jalnică!

Roquefeuille

Este ușor pătat; dar cu un pic de bunăvoință!...

Maxime

Imposibil de descifrat un singur rând...

Laurence, în șoaptă către Léonie

Sunt salvată.

Robert, către Léonie, izbucnind

Doamnă!

Léonie

Doamne, ce se întâmplă?

Robert, furios

Se întâmplă, doamnă, că nu sunt fraier să cred toate astea! Acest ziar nu e decât un pretext pentru persecuțiile continue la care sunt supus!... Nu știu ce vânt rău a bătut asupra căminului meu, dar de opt zile, adică de când ați sosit dumneavoastră, totul merge din rău în mai rău. Soția mea uită că este soția mea; prietenii mei uită că sunt prietenii mei! Nu îndrăznesc să afirm că toate acestea sunt opera dumneavoastră...

Léonie

Dar dumneata crezi?

Robert

Dar eu cred.

Léonie

Cel puțin e sincer.

Maxim

Robert!

Laurence

Prietene!

Robert

Lasă-mă! Pentru ca toţi sunteţi înţeleşi! Lasă-mă!

Laurence

Ce vrei să faci ?

Robert

Oh! Nimic, nu vreau nici măcar să-ţi impun sacrificiul unei prietene si ii cedez locul. (Iese)

Maxime, urmându-l

Robert! Robert! (Robert îi închide ușa în nas. Maxime iese prin uşa din spate stânga. Muzică de orchestră până cade cortina)

Scena XIV

Roquefeuille, Léonie, Laurence

Roquefeuille

Ei bine!

Léonie

Ei bine!

Laurence

Ei bine!

Roquefeuille

Încă o victorie ca aceasta, ar fi spus Pyrrhus, și suntem pierduţi!

Léonie

Am dus lucrurile un pic prea departe!

Laurence

Ah! Simt asta prea bine! Dar ce să facem acum?

Léonie

Sigur!...

Roquefeuille

Nu trebuie să ezitați. Trebuie să facem pace, repede! Repede!

Laurence

Și cum să facem pace?

Roquefeuille

Asta este treaba voastră! Când un loc asediat nu mai poate fi apărat, arborăm pavilionul de negociere și capitulăm! Capitulați!

Léonie

Da, să capitulăm! Să capitulăm!

Laurence, apropiindu-se de ușa lui Robert

De fapt, aveți dreptate! Ce am câștigat până acum în această comedie?... Astăzi mânia, mâine poate indiferența lui Robert... Mi-am compromis deja prea mult fericirea.

Roquefeuille, în spate

Capitulează!

Léonie, la fel

Capitulează!

Laurence merge direct la ușă și încearcă să o deschidă.

Închisă!

Roquefeuille

Închisă!

Toți trei

Ah!

Actul al treilea

Aceeași scenă

Scena I

Léonie, Maxime

Léonie

Ei bine, ce mai e nou?

Maxime

Nimic!

Léonie

Nimic?

Maxime

Nimic. Am fost la prefectura de poliție și mi s-au cerut o mie de informații. Am spus tot ce știam: că prietenul nostru Robert era cam capricios; că după o scenă aprinsă s-a retras în camera lui; că seara soția i-a găsit ușa închisă; că a doua zi, văzând că nu apare, au hotărât să spargă ușa; că camera era goală, prietenul nostru ieșind pe scara sa secretă, și că de atunci nu l-am mai văzut nici acasă, nici la club, nici la Bursă... și, în cele din urmă, că soția lui avea o neliniște îngrozitoare.

Léonie

Cred, cu siguranţă!

Maxime

Toate acestea au fost scrise pe fugă de un domn cu barbă care mi-a făcut vânt cu aceste cuvinte: “Ei bine, domnule, îl vom găsi...” Și am venit în mare grabă să vă raportez ce am făcut, în timp ce Roquefeuille aleargă la Chatou, să vadă dacă nu este la casa lui de la țară.

Léonie

Ce eveniment! Această dispariție! Această fugă!

Maxime

Și acum, doamnă, după ce am făcut ceea ce prietenia îmi cerea, îmi va fi permis să nu neglijez cu totul dragostea și să vă atrag atenția că suntem exact în acea celebră zi a unsprezecea care nu trebuia să strălucească niciodată pentru mine.

Léonie

Ah! Folosiţi bine timpul! În momentul în care prietenul dumneavoastră...

Maxime

Oh! Prietenul meu are vârsta rațiunii, doamnă, știe cum să se comporte: o glumă de cuplu! A vrut să îi dea o lecție soției sale; se va întoarce în curând proaspăt și roşu la faţă ca un elev

care a chiulit de la școală; dar eu, eu, doamnă, de unsprezece zile nu mănânc! De unsprezece nopți nu mai dorm!...

Léonie

Ei bine! Trebuie să începi să te obișnuiești cu asta!

Maxime

Și eu aștept acel faimos termen care în cele din urmă expiră și care vă pune în necesitatea absolută de a vă ține promisiunea.

Léonie

Eu?

Maxime

Da, nu mai există nicio scuză! Cele unsprezece zile s-au scurs: am pregătit totul pentru a nu vă da nicio șansă de a tăvăsustrage. Anunțurile au fost făcute publice, primarul își pune eşarfa, biserica aprinde lumânări, orga cântă preludii, iar gardianul elveţian face zgomot cu halebarda sa!

Léonie

Ah, elveţianul poate să aștepte!

Maxime

Ah! doamnă, asta nu e posibil!

Léonie

Dar poate cineva înțelege această încăpățânare?

Maxime

Ah! Da, o înţelegem când ne uităm la dumneata! ... Și dacă vreţi să mă ascultați!...

Léonie

Dar pot să vă ascult în starea mea de spirit actuală? Nici măcar n-am capul la mine!

Maxime

Roquefeuille vă va spune că este o dispoziție excelentă pentru a te căsători!

Léonie

Și *Panama* care mă așteaptă și care se încălzește!

Maxime, către sine

Și eu, desigur!

Léonie

Țineți! Nu-mi vorbiți de nimic până când Robert nu va fi găsit.

Maxime

Și după aceea?

Léonie

Ah! După aceea?

Scena II

Aceiași, Roquefeuille

Roquefeuille, intrând precipitat

Ei bine, l-ați?... L-a?... L-au?...

Léonie

Nimic. Și tu?

Roquefeuille

Nimic... Și tu?

Maxime

Dar la Chatou?

Roquefeuille

Vin de acolo. Nimic! Nimic! Nimic!

Léonie

Este înfricoșător!

Roquefeuille

Este sinistru!

Maxime, râzând

Dar sunteți ca nişte copii cu îngrijorările voastre! De ce nu l-ați pus la mica publicitate, la rubrica obiecte pierdute?

Roquefeuille

Femeile alergau după el și nu mai voiau să-l dea înapoi.

Léonie

Vă rog să nu glumiți!

Roquefeuille

Și doamna Maubray?

Léonie

Ah! Judecați singur! Se va îmbolnăvi!

Roquefeuille

Nu-i decât un singur soț și el zboară! ..

Léonie

Și în mijlocul acestui haos, domnul Duvernet îndrăznește să vorbească cu mine despre căsătorie.

Roquefeuille

Ei, asta îi dă speranța că vă poate răpăci și pe dumneavoastră într-o zi!

Maxime

Dar eu nu înțeleg...

Léonie

Nici un cuvânt în plus. Nu voi accepta să vă iert decât dacă îmi aduceți înapoi pe prietenul dumneavoastră.

Maxime

Ce spuneți?

Roquefeuille

Mergi, înaintează... Și dacă îl aduci înapoi... o recompensă onestă!

Maxime

Iată o speranță care-mi dă aripi!... Am o idee.

Roquefeuille

Prinde-o!

Maxime, uitându-se la ceas

Ora zece! Căsătoria este peste două ore! Am timp. (Fuge)

Léonie

Da, da, aveţi timp!

Roquefeuille, așezându-se

Să se căsătorească! Ah! da, are timp... Ah! uite unul care va cunoaște funia înainte să se spânzure.

Léonie

Ea e! Laurence!

Scena III

Léonie, Roquefeuille, Laurence

Laurence

Ei bine?

Léonie

Ei bine! Biata mea Laurence, nimic nou.

Laurence

Doamne!

Roquefeuille

Nu înțeleg deloc!

Laurence

Ah! Îl înțeleg prea bine!... Ceea ce voiam să-i ascundem, el știe acum... și acum că e liber, a plecat ca să nu se mai întoarcă niciodată!

Léonie

Ba nu! Ce idee!

Laurence

Ah! Nu-mi spune că nu, sunt sigură!

Altfel, n-ar fi fost deja înapoi, el care a avut grijă să nu întârzie niciodată, ca să nu mă facă să mă îngrijorez?... Pentru că era

atât de bun!... era atât de tandru uneori!... Ah! Acum s-a terminat, s-a încheiat, e clar!... L-am pierdut, și pentru totdeauna!..

Léonie

Dar vrei să nu mai plângi așa?

Laurence

Asta se întâmplă când încerci să-l păcălești, în loc să-i spui totul!... Ah! Dacă i-aș fi spus totul!... mă iubea atât de mult! și cu câteva momente înainte de plecare... Ah! Dacă aș fi știut!... Era atât de ușor!

Roquefeuille

Hai, hai, draga mea, să nu disperăm și să căutăm o soluție! Ești sigură că nu a lăsat nicio notificare?

Laurence

Niciuna! Am căutat pretutindeni!

Léonie

Și de atunci, nicio scrisoare, nicio explicație pentru comportamentul lui?

Laurence

Nimic!

Roquefeuille

E inexplicabil!... Și să ne gândim că asta ne-a venit în momentul în care urma să se căsătorească serios, să se închidă în lanțuri! A bănuit capcana, ticălosul!... Un plan atât de frumos, atât de bine realizat!... Am prevăzut totul... totul este pregătit... primarul este informat; ne așteaptă la ora două; după ora două, va fi prea târziu: are o adunare a acționarilor pe care o prezidează, și cum nu distribuie niciodată dividende, trebuie măcar să fie punctual! Și prima căsătorie pe care am avut-o în grijă va fi ratată din cauza absenței inexplicabile a viitorului!... și ce viitor?... Un viitor serios, experimentat, garantat! Un viitor trecut! Un viitor anterior! Nu! Nu este posibil! Va ajunge aici! Ajunge! A sosit! (Intră Thérèse)

Scena IV

Aceiași, Thérèse.

Roquefeuille

Nu, nu este el!

Thérèse, cu o cutie în mână

Pentru doamna!

Roquefeuille

Nu poate să încapă acolo!

Laurence

De la cine este?

Thérèse

Nu știu! Un comisionar mi-a spus: “Pentru doamna Maubray!”

Léonie

Ce-ar putea să fie? (Thérèse iese)

Roquefeuille

Vrei să-mi permiți? ... Ah! o cutie!

Léonie

O cutie splendidă!

Laurence

Ce înseamnă asta?

Roquefeuille

O cutie? ... Ah! este destul de clar!

Léonie

Deschide-o!

Léonie, Laurence și Roquefeuille

Diamante!

Léonie

Ce râu splendid!

Roquefeuille

Râu? E mai degrabă un fluviu!

Laurence, către Léonie

Înțelegi ceva?

Léonie

Absolut nimic!

Roquefeuille

Ah! ghicesc!... Este un cadou de la prietenul Maxime pentru logodnica sa!

Laurence

Este posibil!

Léonie

Cu ce drept domnul Duvernet îşi permite să-mi trimită diamante?

Roquefeuille

Pe cinstea mea! Ce drept au diamantele să se prezinte peste tot; de altfel, în punctul în care vă aflați...

Léonie

În punctul în care ne aflăm, domnul Duvernet ar fi un impertinent!... Nu! Această cutie nu este pentru mine, ci pentru Laurence!

Laurence

Nu, e o greșeală... Este pentru tine!

Roquefeuille

Ah, este prima dată când văd două femei să-și întoarcă reciproc un set de bijuterii!

Scena V

Aceiași, Baptiste

Baptiste, intrând precipitat

Doamnă! Doamnă! E aici!

Laurence

Soțul meu?

Baptiste

Domnul! Este domnul! Coboară din mașină!

Laurence

El! Este el!... Ah! ce bine e!

Roquefeuille

Îl avem! Nu-l lăsați să scape!... Fug la primărie!... Pe unde pot ieși ca să nu-l întâlnesc?

Laurence

Prin ușa asta!

Roquefeuille

Va trece pe acolo, ticălosul! (Iese rapid)

Baptiste, anunțând

Domnul! (Iese cu Thérèse)

Scena VI

Léonie, Laurence, Robert (Robert intră încet pe fundal, în costum englez de călătorie, palton gros, învelitoare, căciulă, etc.)

Laurence, alergând spre el să-l îmbrățișeze

Ah! prietene, cât sunt de fericită să te văd!

Robert, foarte rece și cu un ușor accent englez

Foarte fericit și eu!

Léonie, către sine

Ce ton!

Laurence

Ah! dacă ai ști cât de îngrijorată am fost de absența ta!

Robert

Nu era niciun motiv, doamnă.

Laurence

Doamnă!... Au trecut trei zile de când ești departe de mine și, în loc să mă săruți...

Robert

De ce n-ai spus-o imediat! Cu plăcere! (O sărută rece pe frunte și se așează)

Laurence

Dar de unde vii, Doamne?

Robert

Vin de la Londra!

Laurence

De la Londra?

Léonie

A înghețat trecând strâmtoarea!

Robert

Ah! Doamnă de Vanvres, iertați-mă, nu v-am văzut! (O salută ceremonioas)

Léonie

Domnule!

Laurence

Ce să faci la Londra, prietene?

Robert

Mai întâi, să fac o vizită de politețe concetățenilor mei; căci, știți, doamnă, că sunt englez, și apoi să corectez, prin frecventarea unui popor calm și rece, acea turbulență de caracter din care v-am dat aici un exemplu atât de neplăcut!

Laurence

Ei bine, acolo, cu adevărat, îmi plăcea mai mult în stilul francez!

Robert

Nu, doamnă.

Laurence

Cum, nu?

Robert

M-ați făcut să înțeleg suficient de bine că educația mea nu este completă și că îmi lipsește acel lustru...

Laurence, încercând să vorbească

Doamne!

Robert

Acel lustru englez!

Léonie

Ah, deci o să vorbiți mereu așa de acum?

Robert, rece

Mereu!

Laurence

Și o să fii mereu îmbrăcat așa?

Robert

Mereu!

Léonie

Și mereu atât de vioi?

Laurence

La fel de amabil?

Robert

Mereu!... (Se duce înapoi la șemineu și se așează într-un fotoliu ținându-și picioarele în aer)

Cele două femei, speriate

Oh!

Léonie

Draga mea Laurence, felicitările mele sincere! Te văd deja plimbându-te de-a lungul Piccadilly sau pe peluzele din Hyde-Park cu o pălărie roz decorată cu un voal verde, o rochie de culoarea coacăzei și o eșarfă de culoarea narcisei, la brațul lui

milord în impermeabil și mac-farlane. Este splendid! Și dacă nu aș fi franţuzoaică, aș vrea să fiu englezoaică!

Scena VII

Aceiași, Baptiste

Baptiste

Doamnă!

Laurence

Ce mai este?

Baptiste

Un buchet pe care tocmai l-au adus pentru doamna.

Léonie

De la cine?

Baptiste

Doamna m-a întrebat...

Laurence

De la cine este?

Baptiste

Nu știu. Aici este buchetul! (Ii da Laurence buchetul învelit în hârtie)

Laurence

Nu ar trebui să-l accept.

Léonie

Un buchet se acceptă întotdeauna. (Baptiste iese)

Laurence

Dar soțul meu?

Léonie, arătându-l pe Robert care pare că doarme

Se gândește la tine?

Laurence

Léonie!

Léonie

Uite, uită-te!

Laurence (A scos buchetul din pachet și strigă)

Ah!

Léonie

Un buchet de flori de portocal!

Laurence

Flori de portocal!

Léonie

Oricum, cine ar fi putut...

Scena VIII

Aceiași, Maxime

Maxime

A sosit! A sosit?

Laurence

Da, din Anglia

Maxime

Nu se poate! Am venit de la biroul pașapoartelor și nu i s-a eliberat unul.

Robert, fără să se miște din loc

Yes! Nu se mai eliberează pașapoarte pentru Anglia.

Maxime, strângându-i mâna

Rămâi fără suflu! Ești bine? ... Da ... Atunci, cu atât bine!

Laurence, făcându-l să se întoarcă spre ea

Iertați-mă! Dumneavoastră, domnule Duvernet, sunteți cel care ne-ați trimis aceste bijuterii?

Maxime

Ce bijuterii?

Léonie

Sunteți dumneavoastră, domnule Duvernet, cel care ne-ați trimis acest buchet?

Maxime

Ce bijuterii? Ce buchet?

Laurence, arătându-i cutia

Acestea!

Léonie, arătându-i buchetul

Acesta!

Maxime

Aceste diamante! Aceste flori!

Léonie

Poate că nu ați observat ce flori sunt acestea?

Maxime

Boboci de flori de portocal! (Râzând) Ah! ah!

Laurence

Râzi?

Maxime

Nu știu cine v-ar fi putut trimite acest buchet, dar vă jur că nu sunt eu.

Léonie

Cine altcineva ar putea fi?

Scena IX

Aceiași, Roquefeuille. Roquefeuille intră precipitat și se anunță

Roquefeuille

Eu sunt!

Léonie

Ce-i asta, ești tu?

Roquefeuille

Ei bine, desigur că sunt eu!... Robert e pregătit?

Laurence

Ah! Ești autorul unei astfel de mistificări?

Roquefeuille

Ce mistificare?

Léonie

Trebuia să-mi dau seama!

Roquefeuille, uimit

Dar ce? (Léonie îi arată buchetul)

Léonie

Aveți impertinența să-mi trimiteți un buchet de flori de portocal mie, doamna de Vanvres?

Roquefeuille

Flori de portocal! Dumneavoastră, din nou! Mulțumesc! Ce glumă! Aș fi înțeles să fi fost o cutie de portocale.

Léonie

Deci, nu ești dumneata?

Maxime

Jur pe viața mea...

Laurence, către Roquefeuille

Nici tu?...

Roquefeuille

Dar, ce dracu! Să ne grăbim! Unde e Robert?

Laurence și Léonie

Șșșt!

Roquefeuille

Dumnezeu să mă ierte! Cred că doarme!

Léonie

Așa pare!

Roquefeuille

Și-a ales momentul perfect! Am venit de la primărie, nu avem nicio clipă de pierdut. Treziți-l, treziți-l! Nu poate să apară în acest costum în fața autorităților!

Laurence

Dar cum?

Roquefeuille, exasperat

Eh! asta e treaba ta, ce dracu! De dimineață, nu fac decât să urc și să cobor scările, să alerg de la biserică la primărie și de la primărie la biserică! Primarul mă trimite la vicarul său, iar adjunctul mă trimite la diaconul său. Și trăsurile și cupeurile și copiii zgomotoşi!... Domnul mire!... domnul mire!... Da! Da! Nu-mi pasă!... Mirele!... Du-mă acolo!... Du-te!...

Maxime

Dar atunci, dar atunci!... Doamna consimte!... Consimțiți deci?..

Léonie

Ce?

Maxime

Dar această nuntă!... această biserică, această primărie! Este pentru noi!

Léonie

Pentru noi!

Maxime

Doamne!

Roquefeuille

Uite! Este adevărat, nu ştie nimic, el!... Să-i lăsăm iluzia!... Nefericitul!

Maxime, către Léonie

Ah! Doamnă!... Dacă consimţiţi... un cuvânt... un singur cuvânt!...

Roquefeuille, lăsând-o să treacă pe Léonie

Mergeţi şi îmbrăcaţi-vă!

Maxime

În rochie de mireasa?..

Léonie

Nu, domnule, într-o rochie de domnişoară de onoare!

Roquefeuille, dându-i buchetul

Atunci, păstraţi buchetul pentru a fi completa iluzia! (Léonie ridică din umeri)

Léonie

Ah! Sunteţi un impertinent. (Iese.)

Maxime

Dar nu înțeleg nimic! Dacă nu eu, atunci cine se căsătorește aici?

Roquefeuille

Nu te privește! (către Laurence) Grăbiți-vă, voi ține primarul în așteptare! (Arată către Robert) Îmbrăcați-l! (către Maxime) Haideți, mergeți!

Laurence

Dar, prietene...

Roquefeuille

Costumul negru este obligatoriu! O nuntă, mare doliu! (Îl trage pe Maxime după el)

Scena X

Laurence, Robert

Laurence

O oră! Nu mai am decât o oră, iar Robert doarme! Cum să-l fac să renunțe la acest costum și să îmbrace haina neagră? (Se apropie de el și îl cheamă ușor) Robert, prietene, Robert! (El sforăie încet) Oh! (Îl cheamă din nou) Robert!

Robert

Ah! Cred că am adormit, într-adevăr! Ce personaj grosolan sunt!

Laurence

Nu este nicio problemă, dragul meu, mai ales dacă ești obosit!

Robert

Aceasta este scuza mea, dacă pot invoca una!

Laurence

Ai nevoie de ceva?

Robert

Aş avea nevoie de patul meu. (Se așează pe canapea)

Laurence, pentru sine

Patul lui! (Tare) Nu crezi că ţi-ar face bine să te schimbi de aceste haine atât de grele?

Robert

Aș crede destul de bucuros; dar, să spun sincer, mă simt atât de confortabil pe această canapea excelentă, încât orice mișcare mă sperie.

Laurence

Ce nu contează! Nu sunt eu aici?

Robert

Nu vreau să abuzez.

Laurence

Dimpotrivă, este o plăcere pentru mine. Între tinerii soți, aceste mici atenții nu sunt ele o dovadă de tandrețe pe care ne place să ne-o oferim?

Robert, incredul

Oh! oh!

Laurence

Ai îndoieli? Soția ta nu mai este menajera ta?

Robert

Este foarte frumos ceea ce spui acolo, draga mea Laurence, și îţi aduc sincerele mele complimente, dacă vezi încă viața luminată de reflexiile lunii de miere! Dar...

Laurence

Dar?...

Robert

Eşti în întârziere; anii au trecut și ceea ce părea odată un joc fermecător și plin de poezie, riscă să devină astăzi un nonsens ridicol.

Laurence

Tu eşti cel pe care-l aud?

Robert

Te surprind.

Laurence

Dar da, recunosc... Și ceea ce mi-ai spus acum doar trei zile...
(Se așează pe canapeaua lângă Robert)

Robert

Scuze!

Laurence

Ah!... mă părăsești?..

Robert

Nu... dar dacă am fi surprinși, am putea fi luați poate drept îndrăgostiți!

Laurence

Ei bine, prietene?

Robert

Ei bine, ar fi puțin ridicol!

Laurence

Ridicol! Să iubești-ți soția și să fii iubit de soția ta?

Robert

Am spus asta? În acest caz, m-am făcut înțeles greșit.

Laurence, reanimată

Ah!

Robert

Te iubesc, draga mea Laurence, te iubesc rațional și serios, așa cum trebuie să-ţi iubești soția, după trei ani de căsătorie.

Laurence

Adică dragostea nu rezistă la trei ani de căsătorie, nu-i așa?

Robert

Depinde de regimul la care a fost supusă, draga mea! Se aseamănă destul de mult cu apa pe care o pui pe foc. Cu cât focul e mai arzător, cu atât apa se pierde mai repede sub formă de abur! Așa și cu dragostea...

Laurence

Suntem acolo?

Robert

Nu încă!

Laurence

Nu încă e plin de promisiuni!

Robert

Dar acesta este soarta care îl așteaptă pe omul destul de nebun să creadă în tinerețea eternă; deci să nu luptăm și să ascultăm legile naturii.

Laurence

Este încântător! Adică...

Robert

Adică în toamna vieții nu trebuie să cerem nici poezia primăverii, nici ardoarea verii.

Laurence, tulburată

Ah! Robert, ce îmi spui aici?..

Robert

Ai reușit să-mi faci să înțeleg ceea ce nu mi-ai spus acum trei zile. Am reflectat și am văzut cât de înțeleaptă eşti!

Laurence

Ba nu!

Robert, râzând

Ba da!

Laurence

Eşti sigur că ai înțeles bine?

Robert

Perfect! Cu siguranță, aveai dreptate! Aceste haine au o greutate... Așadar, îţi voi urma sfatul tău și le voi schimba! (Intră în stânga)

Scena XI

Laurence, apoi Roquefeuille

Laurence, singură

Nu mă mai iubește! Nu mai pot să am îndoieli acum! Nu așa se gândește cineva atunci când iubește? Nu mă mai iubește!...

Roquefeuille, intrând

Ești gata?

Laurence

Nu încă!

Roquefeuille

Nu glumim; trăsurile mă urmează. Sunt transpirat!

Laurence

Robert s-a dus în camera lui; va găsi costumul pregătit pe pat, între mănușile și cravata lui albă. Celelalte haine le-am ascuns

Roquefeuille

Bine, bine! Încă jumătate de oră! Știi... primarul... acționarii săi... Fără dividende! Trebuie să fie punctual! Îl voi face să aștepte, mă va face să aștept, ne vom face să așteptăm. Dar, la dracu! Dacă mă prind să căsătoresc pe cineva!

Laurence

Să ne căsătoreşti!... Ah! Prietene! Dacă Robert nu va mai dori să se căsătorească, acum că nu mă mai iubește?

Roquefeuille

Cum?

Laurence

Dacă, odată ajunși la primărie, va spune: "Nu!"

Roquefeuille

Nu, așa, fără ocolișuri?

Laurence

Nu m-am gândit până acum la asta. Dar mă cuprinde dintr-odată o teamă cumplită!

Roquefeuille, înspăimântat

Dar nu!... dar nu! Ce idee! Ce idee, de exemplu!

Laurence

Taci! vine!

Roquefeuille

Vezi, are mănușile negre, costumul alb... adică nu... În fine, nu contează, e îmbrăcat, suntem salvaţi!

Scena XII

Cei precedenți, Robert, în halat de casă și papuci. Robert intră

Robert

Aici!

Roquefeuille și Laurence

Ah!

Robert

Adevărul este că așa e mai confortabil!

Laurence, uimită

În halat de casă?

Robert

În halat de casă, da!

Roquefeuille

Și în papuci?

Robert

Și în papuci. Uite-i! Bună ziua! A fost destul de dificil să-i găsesc.

Laurence

Dar, dragul meu, este imposibil să rămâi așa!

Roquefeuille

Este impracticabil!

Robert

Impracticabil, de ce?

Laurence

Dar dacă vine cineva în vizită?..

Roquefeuille

Da, mai multe vizite, o mulțime de vizite?

Robert

Voi închide ușa.

Laurence

Te vei sufoca!

Roquefeuille

Te vei sufoca! Este foarte cald...

Robert

Voi deschide fereastra!

Laurence

Este imposibil!

Roquefeuille

Imposibil! Este foarte frig...

Robert, aspru

Imposibil! Nu te înțeleg, draga mea Laurence: m-ai încurajat să-mi schimb hainele de călătorie pentru a mă odihni, v-am ascultat; m-am îmbrăcat în halatul de casă și în papuci și nu eşti mulțumită? Adevărul este că vrei să port o cravată albă și un costum negru?

Roquefeuille

Exact... asta... asta este ceea ce ne dorim!

Robert

Niciodată nu mă veți convinge că aceasta este o ținută potrivită pentru stăpânul casei. Așadar, pune-ți o rochie decoltată și aprinde candelabrele!

Laurence, către sine

Ce să fac, Dumnezeule!

Roquefeuille, către Laurence

Și primarul care se amuză! Trebuie să recunoaștem...

Laurence

Niciodată! Ar fi prea riscant.

Robert

Dar ce aveți?

Laurence

Eu...

Roquefeuille

Oh! o idee! Bineînțeles, da!

Robert

Ei bine?

Roquefeuille

Ei bine, da, prietene, am pierdut!

Robert

Ai pierdut? Ce ai pierdut?

Roquefeuille

Un pariu pe care îl făcusem cu aceste doamne și pe care tu m-ai făcut să-l pierd!

Robert

Explică-te!

Roquefeuille

Ai ghicit parțial. Vroiam să te fac să renunți la hainele de călătorie, nu pentru halatul de casă, ci pentru costumul negru de ceremonie. Am pariat cu aceste doamne că voi reuși să obțin acest rezultat fără să te anunț. Am pierdut!

Robert

Vezi! Și care a fost motivul acestei mascarade?

Roquefeuille

Ți se va spune când vei fi costumat.

Robert

Nu, înainte, sau nu mă voi costuma!

Roquefeuille

Ce încăpățânat! Înainte, bine! Ești martorul prietenului tău Maxime, care se căsătorește în jumătate de oră la primăria din arondismentul 9.

Laurence, în șoaptă

De exemplu!

Roquefeuille, în șoaptă

Taci!... Asta e tot!

Robert

Se căsătorește?

Roquefeuille

Se căsătorește. Ah, da, cred că da, tinerelul! Toată lumea se căsătorește, se căsătorește!

Laurence, același joc

Dar..

Roquefeuille, același joc

Taci!... Asta e tot!

Robert

Doamna de Vanvres s-a decis cu...?

Roquefeuille

Nu, fără entuziasm!

Robert

Și este în jumătate de oră?

Roquefeuille

În jumătate de oră!

Laurence, în șoaptă

Doamne! Tu...

Roquefeuille, în șoaptă

Ţi-am spus că asta e singura opțiune!

Robert

De ce nu ai spus mai devreme, draga mea?

Laurence

Eu! Să-ţi spun că...

Roquefeuille

Și pariul?

Robert

Pariul, bineînțeles!... Hai să mergem! Iată-l pe prietenul nostru Maxime cel mai fericit om de pe pământ!

Roquefeuille

După tine!

Robert

După mine?

Roquefeuille

Hai, repede! Această haină, această cravată!..

Robert

Neagră, nu-i așa?

Roquefeuille

Albă! Nenorocitule!

Robert

Crezi că o cravată lungă...

Roquefeuille

Albă! albă! albă! Un martor e aproape ca un soț!

Robert

Fii liniștit! În cinci minute veți avea un martor ireproșabil!
(Iese prin stânga)

Scena XIII

Laurence, Roquefeuille

Roquefeuille

E gata! (Cade pe un scaun)

Laurence

Dar, te gândești? Să-i spunem că Léonie se va căsători?

Roquefeuille

N-am avut altceva mai bun.

Laurence

Dar ea nu vrea!

Roquefeuille

Trebuie să vrea!

Laurence

Dar gândeşte-te...

Roquefeuille

Nu gândesc, nu gândesc! Din această dimineață, nu mai știu ce fac... și o vezi foarte bine, deoarece tocmai am căsătorit pe cineva... eu!

Laurence

Dar...

Roquefeuille

Nu spune dar... M-ai făcut să devin nebun cu nunta ta. Și deoarece este așa, ei bine, da! O voi trage pe doamna de Vanvres la altar, îl voi trage pe Robert și mă voi trage și pe mine, sau vom spune toți de ce!...

Laurence

Nu trebuie să pierdem niciun moment! Trebuie să o avertizăm pe Léonie, cel puțin.

Roquefeuille

Să o avertizezi sau să nu o avertizezi, mi-e egal!... Eu fug la biserică să-l fac pe elvețian să aștepte!

Laurence

O clipă!

Roquefeuille, fără să o asculte

Mă tem de elvețian! (Intră Léonie) Ah! doamna de Vanvres! Victorie! El se îmbracă în mire! Iată cel mai frumos moment din viață! La dracu! Cum poate fi cel mai urât? (Fuge)

Scena XIV

Laurence, Léonie, Robert

Léonie

Se îmbracă în mire?

Laurence

Nu-i sigur!

Léonie

Ce vrei să spui?

Laurence

Dar este același costum.

Léonie

Același costum?

Laurence

Draga mea Léonie! Singura și unica mea prietenă! Soarta mea este în mâinile tale!

Léonie

Spune!

Laurence

Află deci... (Robert intră în costum de gală)

Robert, salutând

Doamnă!...

Laurence, către sine

De data aceasta, s-a terminat!

Robert, către Léonie

Vedeți că nu v-am păstrat ranchiună pentru greșelile dumneavoastră față de mine?

Léonie

Văd... pentru ce?

Robert

Nu ați observat această ţinută demnă și solemnă?

Léonie

În ce fel, vă rog, această ținută demnă și solemnă arată că ați uitat greșelile mele?

Laurence, în șoaptă către Léonie

Taci!

Léonie

Ce?

Robert

Ce! Încă vă bateţi joc în acest moment suprem?

Léonie

Ce moment suprem?

Robert

Dar nimic nu este sfânt pentru dumneata?

Léonie

Ce nu este sfânt?

Robert

Ah! Asta e prea mult! Dacă așa vă răsplătiți martorul...

Léonie

Ce martor?

Laurence, în șoaptă

Taci! Nefericito! Nu am avut timp să-ți spun că te căsătorești în zece minute.

Léonie, uluită

Eu?

Scena XV

Aceiași, Maxime

Maxime

Ah! Robert în costum negru!

Robert

Da, dragul meu, și din cauza ta!

Maxime

Din cauza mea?

Robert

O luăm de la început?... Sunt nebuni, pe cuvântul meu!...

Léonie, în șoaptă către Laurence

Asta depășește permisiunea și e un abuz incredibil..

Laurence, în șoaptă

Ascultă-mă!

Robert

Sunt martorul doamnei de Vanvres, pe care o vei lua de soție în șapte minute.

Maxime

Ce spui?

Robert

Fericirea i-a întors mintea cu susul în jos!

Maxime, către Léonie

Ah!... Consimțiți, doamnă! Bucuria, emoția...

Léonie

Permiteți, permiteți!...

Laurence

Léonie!...

Maxime

Doamna!...

Robert

Ce, încă mai ezitaţi? Când veți fi perfect hotărâţi, veți face bine să mă anunțați! (Intră în stânga)

Scena XVI

Laurence, Léonie, Maxime

Léonie, către Laurence

Dar știi că mă pui într-o poziție groaznică!

Laurence

A fost singurul mod de a-l face să poarte haina neagră!

Maxime

Căsătoria mea depinde de haina neagră a lui Robert!

Léonie

Acum sunt compromisă cu vârf şi îndesat!

Maxime

O singură vorbă, doamnă, și vă redau onoarea!

Léonie

Lăsați-mă în pace! Nu este vorba despre dumneavoastră!

Laurence

Trebuie să faci asta! Când te va vedea că ești de acord cu căsătoria ta, va fi forțat să fie de acord cu a lui.

Maxime

Cine el?

Léonie

Nu vă privește. Ascultă, Laurence, sunt de acord cu o tranzacție, te voi însoți la primărie, dar nu-mi cere mai mult!

Laurence

Nu-i suficient!

Maxime, fără să știe ce spune

Nu-i suficient!

Laurence

Dacă spui nu, va spune și el nu.

Maxime, uluit

Va spune și el nu!

Scena XVII

Aceiași, Roquefeuille

Roquefeuille

Să plecăm! Să plecăm! Primarul se impacientează și elveținul nu vrea să audă nimic.

Léonie

Trebuie neapărat să mă căsătoresc cu domnul Duvernet!

Roquefeuille

Două căsătorii! Foarte bine! Cu cât mai mulți, cu atât mai vesel. La drum!

Maxime

Apropo, care este a doua căsătorie? Este a ta?

Roquefeuille

Fără glume proaste!

Maxime

Totuși!...

Roquefeuille

Nu te privește. Să plecăm! să plecăm!

Laurence

Draga mea Léonie!...

Maxime

Doamnă!...

Léonie

Ei bine?

Laurence

Ei bine?

Roquefeuille

Hai să fim serioși! Ce vă pasă?

Léonie îi întinde mâna lui Maxime

Măcar nu e pentru dumneavoastră, domnule!

Roquefeuille

Și unul!... Și altul!

Laurence

Cheamă-l pe Robert.

Roquefeuille

Robert! Robert!

Léonie

Oare a fugit iar?

Roquefeuille

Nu am timp să îl aștept, merg la primărie; aveți doar câteva minute! La drum! (Iese)

Léonie către Maxime

Haide, dragul meu domn, fericirea v-a paralizat? Găsiți-l pe acest Robert de negăsit!

Maxime

Robert! Robert!

Scena XVIII

Laurence, Léonie, apoi Baptiste și Thérèse

Laurence, îmbrățișând-o pe Léonie

Ah! Tu ești cea care îmi va aduce fericirea!

Léonie

Aș putea spune același lucru despre tine!

Laurence

El te iubește! Te va face fericită!

Léonie

Doamne, așa să fie!

Laurence

Dar Robert! Unde e Robert? (Sună. Baptiste și Thérèse intră) Unde este domnul?

Léonie

L-ați văzut pe domnul?

Thérèse

Dar, doamnă...

Laurence

În ultimul moment! Aleargă! Caută-l!

Scena XIX

Aceiași, Maxime

Léonie

Ei bine?

Maxime

Nimeni!

Léonie

Nimeni!

Laurence

Este o fatalitate!

Léonie

Și va suna de ora două!

Maxime

Robert!

Laurence

Robert!

Léonie

Domnul Maubray!

Baptiste și Thérèse

Domnule! domnule!

Scena XX

Aceiași, Robert

Robert

Sunt chemat?

Maxime

L-am prins.

Laurence

În sfârșit!

Léonie

Repede, dați-mi brațul și să plecăm!

Robert

Iată-l! (Sună ora două)

Laurence

Ora două!

Toți

Ora două!

Scena XXI

Aceiași, Roquefeuille

Roquefeuille, fără suflu

Prea târziu! (Cade epuizat)

Laurence

Totul s-a terminat! (Cade pe canapea)

Roquefeuille

Primarul a plecat furios, nu se va întoarce!

Maxime

Și să mai spun că aproape ajunsesem la port! (Cade pe un scaun)

Léonie

Sărmană Laurence! (Moment de tăcere și de jenă)

Robert, scoate mănușile albe din buzunar, şi le pune încet; se apropie de Laurence

Domnișoară?

Toți

Ce?

Robert

Domnișoara Laurence de Croix îmi va face onoarea să-mi ofere mâna?

Laurence, ridicându-se

Robert... tu știai, deci?

Robert

Totul!

Laurence

Ah! Te iubesc! (Cade în brațele lui)

Roquefeuille

Bravo! Jocul a fost excelent!

Maxime

Dacă aș înțelege ceva..

Laurence

Dragul meu soț!

Robert, zâmbind

Nu încă!...

Léonie

Dar cum ați ghicit?..

Roquefeuille

Da, cum?

Robert, scoțând un ziar din buzunar

Acest ziar pe care ai vrut să mi-l ascunzi și pe care Baptiste l-a dezgropat acum trei zile m-a pus pe urme, iar primarul, căruia Roquefeuille trebuia să-i spună totul, mi-a dezvăluit restul!

Roquefeuille

Și ai vrut să-ti iei revanşa?

Robert

Pe misterele și secretele voastre!

Maxime

Ce mistere? Ce secrete?

Laurence

Prin urmare, acea plecare?

Robert

O comedie!

Laurence

Acea răceală?

Robert

Acolo a fost în special comedia! Ce, mică capricioasă, ai avut vreun dubiu cu privire la mine pentru vreo clipă? Ai putut crede că nu te mai iubesc?...

Laurence

Iertare!

Roquefeuille

Foarte bine! Foarte bine! Dar, cu toate acestea, domnul primar...

Robert

Adunarea acționarilor, eram eu! Primarul ne așteaptă!

Roquefeuille

Încă o dată! (Către Maxime) Du-te să-ți ridici dividendele! (Îl conduce lângă doamna de Vanvres)

Maxime

Să sperăm că într-o zi voi afla totul!

Roquefeuille

Ce contează, de vreme ce, ca în comedii, totul se încheie cu un mariaj.

Robert

Cu două căsătorii!

Maxime, luând mâna lui Léonie

A mea... și?

Robert, luând mâna lui Laurence

Și a mea!

Maxime

Ah, păi bine!

Roquefeuille

Exemplul vostru mă cucerește... Aș face la fel... dacă ai putea să te căsătorești... fără să iei o femeie!

SFÂRȘIT

41. Călătorie în Anglia şi în Scoția (1859)
42. Parisul în secolul XX (1960)
43. Aventurile a trei ruşi şi trei englezi în Africa Australă (1872)
44. Frații Kip (1902)
45. Cancelarul (1874)
46. Mihail Strogoff (1876)
47. Uimitoarele aventuri ale unui chinez (1879)
48. Arhipelagul în flăcări (1884)
49. Mathias Sandorf (1885)
50. Drumul Franței (1887)
51. Nord contra Sud (1887)
52. Familia fără nume (1888)
53. Doamna Branican (1891)
54. În fața steagului (1896)
55. Sfinxul ghețarilor (1897)
56. O tragedie în Livonia (1904)
57. Naufragiații de pe Jonathan (1909)
58. Povestiri
59. Călătorie prin imposibil (1882)
60. Cristofor Columb
61. Istoria marilor descoperiri vol. 1 (1870-1878)
62. Istoria marilor descoperiri vol. 2 (1879)
63. Istoria marilor descoperiri vol. 3 (1880)
64. În Magellania (1898)
65. Martin Paz (1851). Răscoala de pe vasul “Bounty” (1879)
66. Epava Cynthiei (1885)
67. Contele de Chanteleine (1865)
68. Unsprezece zile de asediu (1861)

Jules Verne